

Glo.ordi.

Sa Gratia. Totam trinitatem optat benedicere eos. Sua tribuit cōgrua cuique in graz. i. remissionem filio: charitatem patri q̄ ex dilectione misit filium: cōicatōez spiritui p̄ quē fit vniō. b Et charitas dei. Dilectio dei misit christum: cuius gratia saluat. Et ut possideam⁹ hanc gratiam salutis cōicatio facit spūsancti. Al cōicatio spūs. i. spūs ita sit vobis ut cōicet et cōferat vobis et gratia p̄ et charitatem dei. Qd̄ e tota trinitas sit vobis: dās graz de cōmissis et charitatem p̄ spiritum.

Galathe sunt greci. Galli enī in quādā grecie p̄ uincia oīi venientes grecis se ini scerunt unde p̄ illa. p̄uincia gallogrecia deinde galatha appellata ē. vñ cū greci acuti sint ingenij. Illi tisi galathe stolidi et ad intelligendum tardiores erāt: sicut et idociles galli. hixitate ab aplo accepterat: h̄ post a pseudo ut iudicarent tetati sit hos apls reuocat ad veritatem scribens ab epheso. prius cō mendat suā psonā quā pseudo deprimebat. inde legē iprobat docēs nō cē tenēdā p̄ xp̄m. Lā dē cōmēdat euāgeliū et fidē xp̄i qd̄ ad salutē sufficit. Ca. i

Daulus apls. Mo e officij terrorē incūtit. et Mo ab hominib⁹ (vt quidā) ab apostolis electi et missi: et a iudeis pseudo apostoli. f Neq; nō p̄ hoīez h̄ p̄.

Aug. in li. retracta. Sz p̄ eu iā lesū suscitatu. Qui non vt bō hoīes paulatim: h̄ totū sīl p̄ sp̄ ritū docuit vt p̄ hoc sit maior: p̄ qd̄ videbaſ minor. Ceteri enim apli videbanſ esse maiores: qz p̄ores. Iste mūm⁹ qz nouissim⁹. Sed inde appet dignior: qz p̄ res constituti sūt p̄ xp̄m adhuc ex pte hoīez. i. mortale. Nouissimus Mo paulus p̄ xp̄m iā totū deū. i. ex omni pte mortale.

GQui meū sūt oēs. Volētes de v̄a seductiōe: testes vitatis mee: qbus vos oporet credere: et non pauci sed oēs. b Et dño ieu xp̄o. Quem iniuriose equatis legi: dū ip̄m nō sine lege ad salutē sufficere afferit sic nec legē sine eo: h̄ ab ip̄o sine lege grā et pax. i. Qui dedit l̄spōte obtulit: qz non ē alius q̄ posset apire librū nisi leo de tribu iuda. k Semetipm. qz n̄ erat hostia alia digna. p̄ petis nr̄is delēdīs qd̄ ē initia salutantis. Quē ḡ locū h̄ lex: quasi nullus penitus. l. De seculo. Ambro. i. de p̄formitate mūdū: q̄ nos allicit. m. Presenti. Tāto plus capit cū eterna non videant. Seculo nequam fm̄ voluntatem vuit et beniuolus ē. a xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione.

IJob. 5. d sensu d̄: dies mali sūt. Mūdū in maligno positi⁹. Tpa p̄iculosa. Saltus q̄ pleni sūt latronib⁹: et gladius q̄ crux effundit: et calix in q̄ venenū. tpatur mala dicunt: qz nō solū tpa h̄ etiā loca et instrumenta malorum traxerūt infamia q̄ i eis sūt. n. Lui ē g. Quasi hec testanſ p̄sentes boni et futuri testabunſ. In hac salutatē p̄libauit et cōmēdatōz sui: et qd̄ possit gra dei: et q̄ lex nihil p̄fert.

Ad Galathas La. I Nico.de lyra

bent esse vnitī charitate. ppter qd̄ osculū huīus vnlatis signū. Sanciū: ad excludendū olciū libidinosū qd̄ vnit ad immūdiciam. ex h̄ autē apostoli dicto inoleuit p̄suetudo i ecclēsia dādi pacis osculū in missa. a Salutat̄ vos oēs sancti. qz p̄ eoz desideria de vestra salute cōicant̄ vobis eoz merita. Consequēter imp̄ecat̄ eis plenitūdīne bonoz spūaliū. d. b H̄a. p̄ quā fit peccatoroz remissio. c Dñi nr̄i ieu xp̄i i. q̄ attribuit̄ xp̄o: Job. i. H̄a et xitas p̄ ieu xp̄m. d. Et charitas q̄ vnit deo. e Dei p̄ris q̄ ē erga nos p̄ncipiū amoris: Job. iiij. Sic deus dilexit mūdū: vt filiū suū vngentū daret t̄c. f. Et cōicatio sancti spiritu⁹: q̄ p̄ip̄z fit cōicatio oīm donorū in ecclēsia dei. Sit cū oīb⁹ vobis. Amē.

Postilla fr̄is Nicolai de lyra sup̄ ep̄las pauli ad Corintios finit. Incipit postilla super ep̄istolā ad Galathas.

La. i Aul̄ apostol⁹. Hec ep̄stola ad Galathas in tres diuidit̄ p̄tes. s. l̄ salutationē et p̄secutionē: q̄ incipit ibi: Miror et confirmationē. ibi: Vide q̄li bus iris. p̄p̄ fine ep̄stole. Cīra p̄mū ponit̄ p̄rō p̄lone salutates. cū d̄: Id̄: Paul⁹. q̄ vocatus fuit saul⁹. Act. viii. et rō mutatōis huīus noīis posita fuit Ro. i. p̄ oīb⁹ alijs ep̄lis. b Apls. officio. i. Non ab hoībz⁹. sti tute in ip̄o. Act. viii. Dixit spūssance: segregate mihi barnabā et saulū i opus ad qd̄ as̄ spūsi eos. k Neq; p̄ hominē. s. purū. l. Sz p̄ ieu xp̄m. dēcū verū et hoīez. m. Et deūz parrē. Indiūla enī sūt opa trīniratis et due psonae exp̄mūt̄. s. pateri fili⁹ et subintelligi tū spūsanctus q̄ taceat h̄: qz sufficiēter exp̄mirut̄. Act. viii. vt dīctū ē. vbi agit de inītiatione pauli in aplatū: p̄t̄ vī vocat̄ fuerat ad fidē. n. Qui suscitauit enī a mortuis. qd̄ exp̄mit̄ apls ad ostēdēndū dignitatē isti tutōis sue. Alij ei apli instituti fuerat p̄po adhuc existente in corpore mortali. Paul⁹ autē ab eo immortaliitate corporis asſectu. et ad patris dexterā cōstituto. qd̄ exp̄mit̄ apls. ppter falsos apls q̄ doctrinā eius dānare n̄ tebant̄: eo q̄ nō fuerat cū xp̄o corporal̄: siē cut et alijs apli. o. Et q̄ meū sūt frēs. vīam salutē desiderātes et de vestra subversiōe dolētes. p̄ Ecclesijs galathie. hic scđo p̄nū psonae salutate. cū d̄: Ecclesijs galathie. i. fidelibus in illa terra habitātib⁹. est enim galathia quedā regio grecie. Anno ci arta p̄xris regis. xvij. senones galli duce bīenio itallam innaserūt et romā ceperunt excepto capitolio. de cuius obſidione recesserūt. accepto. p̄ recessu magno p̄recio: quos rex bītynie habēs guerrā imp̄orabilē: sibi vocavit in suū auxilium. et habita victoria partiti sunt cū eo regnum. et illam partem que cessit eis vocavit gallogrecia. que postea vocata ē galathia. q̄ Gratia vobis. hic tertio po nūn̄ optata bona. cū d̄: H̄a vobis in p̄nti Et pax. in futuro beatitudo et futura be ne noīatur pax: qz quietat̄ totalis appetitū. s. Ad p̄t̄ patre nō. i. a tota trinitatē.

t. Et dño ieu xp̄o. dēitas enī que ē vna in tribus psonis et grātia et glie causa efficiens principalis. humanitas vero xp̄i causa iſtrumentalis cōiuncta in psona filij. v. Qui dedidit semetipm. p̄ petis nostris. et marina et charitate et nos et obedientia ad patrē seip̄z obtulit ad mortē. x. Ut eriperet nos de p̄sentī seculo nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequām nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Ep̄b. vi. Dīcēt̄ qd̄ ad nequitā trahit. s. qd̄ se firmūt̄ qd̄ dicēt̄ subdit̄. b. qd̄ quasi qd̄ p̄sē dedit se et eripuit nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. qd̄ xp̄o et deo vni i essentia. b. fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequā. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄s

Glo. ordi. Ad Galathas La. I

Aico. de lyra

G a Miroz de destructione legis consequenter agit apostolus.

Et de lenitate eos reprehendit: q ab euā gelio indiscretē trāslatū ad legē. Et qz galatha trāslatio dicit cōgrue ex ipso nōtē rep̄bētōis occasionē ē sumit. Et cū hec p̄dīcta bona ex xp̄o: miroz qz benei instructi prius q sic tā vebenēter tam cito. i. tā bre

ui tpe tē. b Nos aut āge.

Qui bon⁹ potest intelligi⁹ qz hoc cōtingat adeo cer-

tis est de veritate euā gelij⁹ sui: q si etiā angelus aliud nū ciaret nō crederet sed anathe-

maticaret. c Preterē qd.

Altēde nō atr̄plus qz accepti-

stis. Nam si illud diceret sibi-
ip̄i p̄iudicare: qui cupiebat

venire ad quosdāz qbus ipse

scribebat: sicut ad tessalonice-

ses vt suppleret que eoz fidei

deerat. S̄ qz suppleret qd minus

erat additū qd inerat tollit.

Qui at̄ pretergredit fidei re-

gulā nō accedit in via sed re-

cedit a via. d Anathema

sit. Quare hoc: Aug⁹. Quia

aliud euā gelij⁹ de priuato

vult plueret de medio. Et

cu hoc forte hō carnali nebu-

la prepedit: et a fonte cōi ad

ap̄iā suā falsitatē reducit pos-

sit facere nunq̄d t angel⁹ ve-

re si angelus de ap̄ro fluens

in paradise non esset auditus:

nō precipitaremur in mortem.

Mēdia aqua posita erat om̄

nibus preceptum dei. Aquā

qdāmodo publica erat t sine

fraude: sine labe: sine sceno

fuebat. Sed vēt angel⁹ de ce-

lo lapsus serpē fact⁹: qz insi-

dōse iam venenū spēgere cu-

piebat: t emisit venenū de p̄

pro locū ē. i. de suo. Bustate

et erit sicut dī. Et illi appetē-

tes qd nō erat: amiserūt qd ac-

cepérunt. Anathema b x̄bū

p maledicto ponit: t vulgo

dicit duotatio. Mā deuotare

se quēq̄ nō nō ferat: nisi

se maledicēs. vñ illō: Et ana-

thematiçuit eum t cīvitates

et: t vocatūt et nomē loci illi-

ns anathema: hinc tractū est:

vt anathema: dīstabile aliqd

t abomīabile videat vt nibil

inde vītor ī vīsus suos aufer-

ret s̄ totū in pēna luēndā vo-

tauit. H erat anathematiçare:

qđ vulgo dic̄t deuotare. Oi

go aut̄ hui? x̄bi est in greca lingua ab his reb⁹ q vote

t psolute. i. pmissē t reddite sursū pōebāt ī tēplis. et ē

dīctū ap̄ tho v anatitheme. i. sursū pōne. e Sic p.

A maiore infert. Quādoq̄d nos v̄l angeli excōica-

rē: magis pseudo excōicādī sit. f Modo. Dicit qz

olim dū dīct hominē ex lege iustificari: hoīs glaz in

utilē gram dei p̄dicant. Innuīt h̄ etiā hoc facere illos

seductores vi laudarent a iudeis q̄s non timet offens-

dere paul⁹. p glia xp̄i: q̄ veniēte cessat lex. g Si ad-

buc ho. pla. hīc qdā putāt sufficere cōscītētā t parū

qd̄ de eis existimet ali⁹: curāt h̄ cōscītētā corā deo ē ne

cessaria: querētōt corā xp̄o: q̄ si negligēt⁹ agit ledit

exēplo. vñ alibi: placete oīb⁹ p oīa sicut t ego oībus

placeo. Itē: Sine offēsiōt estote iudeis t greci t ecclē-

sie dei. Itē: Proutdem⁹ bōa nō solū corā deo sed etiā

corā hominib⁹. Item: Luceant opera vestra corā bo-

minib⁹ tē. Ergo contra temerarios iudices: detra-

ctores: susurrones: murmuratores querentes suspica-

ri quod non vident: querentes etiā lactare quod nō

lēspicantur

dit illi nomē qd̄ ē sup̄ om̄e nomē tē. p passionē enī sua meruit glaz

corpis t exaltationē sui nōis. a In scela sceloz. i. eternalitē. b Mi-

ror. Hīc pōt̄ pōt̄ eple p̄secutio. Circa q̄ scidū q̄ galathe receperūt

fidē p̄si ad p̄dicationē apl̄s: p̄s post ei⁹ discessū ab cis subuerūt fuerūt

a fallis apl̄s. dicētes q̄ necesse erat eis ad salutē circūcidī t legalia

obseruare cū euā gelio xp̄i qd̄ est erroneū. xp̄

qđ apl̄s in hac epla hūc errorē itēdē elimiāre

Et diuidit in tres p̄tes: q̄ p̄mo cōtra seminan-

tes hūc eroē fert suā sniam. scđo declarat eā

esse iusta. ibi: Motū. tertio inducit ad el̄ ob&

uantia ca. v. Pōta adhuc in tres: q̄ p̄mo cir-

ca hāc sniam ponit motiuā rō: scđo snielatio.

ibl: Sed licet. tertio tacite questiois solutio.

ibl: Modo enim. Ratio enim motiuā scriben-

di hāc epistolā fuit subuerūt galathaz p fal-

sos apostolos. de quo admirans dicit: Miroz

q̄ sic tā cito trāsserim ab eo. i. a deo.

b Qui vos vocauit in gratiā christi p̄ p̄di-

cationē meā. c In aliud euā gelij⁹. i. in aliā

doctrinā falsā. ideo subdit: d Qd̄ non est

aliud. q̄ falsū t nō ens cōvertunt: sc̄t vernū

tens. legalia enī cessauerūt in passiōē xp̄i: ita

q̄ ertūc fuerūt mortua. e Nisi sit aliq̄. scili-

cer falsi apl̄. f Qui vos cōturbāt. p̄suadē

tes q̄ non potestis saluari absq̄ legaliū obser-

uatione: quod erat durū cōuersis ex gētilita-

te. g Et volūt cōverttere euā gelij⁹ christi. in

seruitate legis mōsai. h Sed licet. Hīc cō-

sequēter fert suā sniam. i. Sed licet nos. q. di-

nō solū falsi apl̄ nō sūt in hoc audiēdī: sed ne-

q̄ etiā vēt apl̄: neq̄ angeli sc̄t si h̄ p̄dicarēt.

ideo dicit: Sed licet nos. s. ego v̄l alij apl̄ xp̄i.

i Aut angelos de celo. i. angelus sc̄tū.

k Euā gelij⁹ vobis p̄terq̄ quod euā gelij⁹

utimus. 1. Cop. 15. a

lētis anathema sit. Siclēt p̄dixi. tē. separa-

tus a cōmunicatione dei t sanctoz. Circa

quod sciendū q̄ aliqua ap̄posito cōditionalis

potest esse vera cuius tamē v̄raq̄ ps est falsa

aut ip̄ossiblē. sc̄t est ista: si homo volat ho-

mo habet alas: quod est vera: t tamē hominem

volare et alas habere falsum est. sic est in ap̄po-

sito de verbo Ap̄l. nā apostoli veri erat ī gra-

ta confirmati. t adhuc magis angeli sancti.

propter quod de v̄rīq̄ falsuz ī t ip̄ossibile q̄

predicarent contra veritatē euā gelij⁹: t q̄ es-

sent anathematiçati. t tamē conditionalis ē

vera. s. si hoc facerent essent anathematiçādī.

m Sicut prediri tē. repetitio est eiusdem sen-

tentie ad maiorez assertionē. n Modo enī.

Hīc consequenter respondet cuidam tacite q̄

s̄tioni: quia posset q̄s querere quare sentētia-

ta dure: t respondet q̄ hoc est: quia non que-

rit hominibus placere sed deo. dicens: Modo

enī hominib⁹ suadeo. i. ad honorē hominū:

v̄l dei. t q̄ querat honores dei ostendit dīces:

o An quero hominibus placere: quasi dicat: non: sed hoc intelli-

gendū est in his que essent contra beneplacitūm domini. ideo sub-

ditur: p Si adhuc hominibus placere. i. in malis: christi ser-

uus non esset.

q Autem enim vobis facio fratres. Hīc consegn̄t

ter ostendit predictaz sentētia esse iusta. t hoc ostendit duplēciter.

Primo ex perfectione legis euā gelij⁹. secundo ex imperfectione le-

gis mōsai. ca. iij. Prima adhuc in duas. quia primo ostēdit doctri-

nam quam predicanit: sc̄līcet euā gelicālē esse autēticez t perfectā.

Secundo infert conclusionem intentā. sequenti ca. ibi: nos natura.

Circa primum facit talē rationem: Illa doctrina est autētica t p̄fēcta

que est a deo inspirata: a principalibus apostolis discussa. a fal-

sis apostolis impugnata: t ramē sc̄t immobilit̄. t post impugnati-

onem ab ecclēsia approubata: t in sua sinceritate t claritate reposita:

sed euā gelicālē doctrina quam predicanit est hūi⁹modi. i. ḡtē tē. maio-

rem hūi⁹ rationis supponit tanq̄ manifestē veram. minorem decla-

rat per singulas partes procedendo: que patēbunt prosequendo. pri-

mo lḡtū declarat primā partē minoris: h̄z q̄ doctrinām quā pre-

dicauit sit a deo inspirata. Et diuidit in duas: q̄ primo ponit in

tentum. secundo manifestat propozituz. ibi: Andistis. Circa primū

iii cōs̄ dicit: Bo

1. Co. 10. g Ibidem

Dat. 5. b

3. Lui ē glia t redigēt

z. Lui ē glia t redigēt

z.

Glo.ordi.

Suspicant sufficit conscientia. Nec in alijs quibus placere volumus queremus nrāz gloriā sed eō salutē: vt nō nos sed deum laudent qui tales fecit. vñ: Molite facere iusticiā vestrā corā hominib⁹, vbi illos arguit: qui ita vētilat opa sua: vt finē operū suorū in laudē dominū ponat: eandēq; laudē quasi p mercede operū suorū cōpūtent. a Et pfecteb⁹ in iū. Quasi. Qui prius in illis legalib⁹ tñ valui. Jā illa reliq. Ideo vos meo exēplo ab his recedit. b Emulator existens. Aug. Habet enim apostolus celū dei: sed non scientiam. Et preuidit deus bonam eius emulari onem: sed dēesse scientiā: et preuidit idoneum: quia qui tam fidus in re minima: constantior erit in maxima: t ideo p̄nuit eum vocando. c Cū aut placuit. Quasi tūc apparet me nō didicisse: sed nec post.

d Segregauit ex vtero marris. Hiero. vñ de Hieremia legit: Pr̄iusq; te formarē in vtero non te. Qui ergo p̄cīt futuros anteq; sicut: quocūq; vult nasci facit līnt: et iaz natos qd vult p grām vocat ut iusti sint: sicut paulū vocavit p gratiā vt annūciaret christi. e Ex vtero. Mater synagogā vter⁹ et: t secretarij ei⁹ s̄ pharisei d numero quoq; separat⁹. f Jacobū frēm dñi. Hiero. qd hic Jacob⁹ fuit fil⁹ ioseph q pater iesu dicit⁹ est. Sed nō ē hoc ratū cum ioseph virgo fuisse credit⁹. Alia ergo causa querēda est quare frater dñi dicit⁹ sit sic ioseph & simon & iudas. vnde in euangelio dicitur: Ecce pater tuus & mater tua & fratres tui tc. Ut ergo liqueat quare frēs discunt. Amb. Scindū ē q maria mater dñi ioachim et āne filia fuit: que nupsit ioseph: t ita ioseph fuit putatiūs pater xp̄i. Mortuo aut̄ ioachim cleophas frater ioseph eandē annā accepit p̄rō: t genuit ex ea filiā quaz vocavit mariam: qd nupsit alpheo: qd genuit ex ea filios. s. iacobū: ioseph: simone: iudā. Mortuo aut̄ cleopha. Quidā salome eādē annā dūxit: t genuit ex ea filiā nomē maria: qd nupsit c̄bedeo & habuit ex ea filios. s. iacobū: qui dicit⁹ maior: & iohānē euāgelistā. Tres ergo viros anna habuit & tres filias. Huc vidēcū quare iacobus alphēi & minor & frat̄ dñi dicit⁹ sit. Minor dicit⁹ est ad dñiam iacobi c̄bedeī dñi major dicit⁹ non s̄m tps: s̄z qd prior secut⁹ dñmīt & iacob⁹ alphēi minor: qd p̄steri⁹ xp̄o adhēsit. Fr̄x̄o dñi dicit⁹: vt qd busdam placet: qd fili⁹ fuit matertē xp̄i. Uel p̄r̄ similitudinē s̄c̄titatis: vel qd ne pos fuit patrui xp̄i. i. cleophe. Hebrei enī cōsāguinitate germana ex pte patrū cōiunctos fratres vocat. An̄ Hiero. dicit intelli gi fratrē dñi hūc iacobū & fratres eius his verbis. Quidā sequētes delyramēta ap̄cryptophoz suspicāt fratres dñi foris stantes esse filios ioseph de quadā muliercula. Sz cōsobrinos fratres dñi hic intelligere debemus. s. filios alphēi & matertē eius m̄ris iacobi minoris & ioseph & iude. Quattuor enī modis in diuinis scripturis fratres dicim⁹. s. natura gētē cognatiō affectu. Matura vt esau & iacob. Sente vt oēs iudei in ter se. vnde in Deut. Si emeris fratrē tuū tc. Et itē: Constitue sup te p̄ncipē quē dñs elegerit qui sit de fratrib⁹ tuis. Porro cognatione frēs vocant: qd sit devna familia cū ex vna radice turba diffidit bz qd abra am in Senesi fratrē appellat loth. dicens: Non sit rixa inter me & te: quia fratres sumus. sic & iacob & laban fratres dicuntur. Affectu etiam fratres dicuntur s̄m qd omnes christiani fratres vocantur. vt ibi: Ec-

Ad Galathas La. I

Alico.de lyra

a s̄ docentē vel imitancē. s̄ ne forte inde dubitet. b s̄ nō ab homine. c s̄ ve homo me eligere ad euangelizandū vel mihi iniungere. hōminē. Neq; enī ego ab hōmi/ a s̄ ab homine docente me. ne accepi illud: neq; didici: sed p̄ b

a s̄ p̄ xpm oīa dare ostēdēcē. b s̄ nō didici ab homine: qd nec ante cōuerſionē nec post qd vos ip̄i sc̄is: ante non qd p̄bat: nec post vt ostendit ibi: Cū aut̄ placuit.

rēuelationē iesu christi. Audistis c a s̄ quā habui. s̄ dū infidelis erā. b s̄ dū iudai

enī cōuerſationē meā aliquā iū/ f aliorum. daismo: quoniamz supra modum a s̄ fugando. b s̄ in corp̄e. s̄ affligebā p̄s. persequebar ecclesiam dei: t ēr/ f implendo legem et defendendo.

a pugnabam illam: t pfectebā in a s̄ nō dico senes. s̄ q plus laborat qd senes. iudaismo supra mūltos coetane a s̄ s. iudeoz. s̄ non dico p̄siblos: sed que s̄t. s̄ etiā. s̄ alijs

os meos in gēnere meo abun/ a s̄ imitator. b s̄ in exemplū alijs. c s̄ quas. s̄ boni patres addiderunt quas mihi quasi propri as feci.

b dantius emulator existens pā/ e ternarum mearum traditionū. s̄ tra ante. a s̄ qd p̄ placito suo fecit: nō p̄ me rito meo. b s̄ anteq; nascerer.

c Cum aut̄ placuit ei q̄ me ségre/ f a s̄ ad l̄am: qd nasci fecit: ad hoc ducere po/ tuuit: ante enī qd aliquis nascat se de qd furor sit. vñ: Pr̄iusq; te formarē in vtero noui te.

b s̄ de mala via ad bonam. e gauit ex vtero matr̄ mee: et vo/

a s̄ non per meritum meum. b s̄ ve in mea cō/ uersione oftender quāte poteris et bonitas es/ set et filius suis qui erexit prostrauit: superbū humiliauit vel reuelauit. f. s. vt. i. cognitione/ de die mihi de filio suo.

c auit per gratiā suam vt rēue/ laret filium suum in me: vt euā/

f s̄ filium. a s̄ vocavit me et reuelauit filiū et. s̄ p̄dicauit instruc̄tus a deo: et ideo nō aliud res/ nendum nec hominib⁹ credendum.

geliçarez illum in gentib⁹: cōn/ a s̄ quasi virtus respui: vel p̄pinqus genere. b

tinuo non acquieciū carnī & san/ a s̄ qd nō erat opus electo a deo.

guini. Neq; vēni hierosolymam i

a s̄ et ita constat qd non ab eis didici euāgeliū. s̄ qui ante me crediderūt.

ad āntecessores meos aposto/ f s̄ p̄dicare vbi nullus apostoloz.

los: sed abij in arabiam: t iterū f vbi rudi p̄dicaerat.

reuersus sum damascū. Deinde in f ex quo reuersus sum damascū. a s̄ prop̄ apostolatus affectum: vt sc̄ret petrus capitulo.

post annos tres veni hierosolymam i

a s̄ receptus ab eo vt vera: et coap̄tōlōs ostē/ die se in nullo dissentire ab apostolos: vt susurra/ bant emuli sui.

mam videre petrum: et mānsi n/ apud eum diebus quīndecim.

s̄ ita constat qd nec ab alijs didici.

Allūm aut̄ apostolorum vidi ne/ o s̄ quia filius ioseph qui pater iesu dictus est.

f minē nisi iacobū fratrē dōmini. q/ s̄ ce qd bonis

dicit: Motum enim vobis facio fra/ tres euāgeliū qd euāgeliçatz est a/ me: qd nō est fm̄ hominē. i. factū bz

ad inuentiōnē humānā. a Be/ qd enī ego ab homine accepi illis. i.

ab alijs apostolis qd cū xp̄o fuerunt corporalit̄ addiscēdo. b Sed p̄

reuelationē iesu xp̄i. immediate facit/ mihi. c Audistis. Hic p̄m̄ māi, festat p̄positū. t ostēdit primo qd nō

habuit per viā humānā ante suam cōuerſionē. secūdū qd neq; etiā post sp̄am. ibi: Cū aut̄. Pr̄iuū aut̄ māi,

festat p̄ hoc qd an cōuerſionē suā inq̄tūm̄ poterat p̄sequēbatur euā/

geliçā doctrinā t obseruatorē ei⁹. Ex quo pater qd tūc non studit cā ad instruendū alios nec ad discen/ dum eam ab alijs. t ista erant nota illis quibus scriberat. ideo dicit:

Audistis ei tc. t pater littera vlo/ sibi: d Emulator existens. i. celato/ r. e Paternarū mearū tradit/ ionū. tunc autē apud iudeos erāt aliqua tradita patrib⁹ a moys. s.

que scripta sunt in lege: t aliq; erāt tradita a patrib⁹ alijs minorib⁹ qd vocabantur traditiones seniorū: vt patet Mat. xv. Et ambarū tradit/ ionum erat apl̄o celatoz ante suā cō/ uersionem. f Cū aut̄. Hic con/ sequenter ostendit qd nec post cōuer/ sionē suā habuit per viā humānā:

quia statim iuit ad p̄dicandū gēt/ libus fidē catholica per tres annos anteq; rideret apl̄o v̄l̄ alios disci/ pulos qui possent ēi docere de fide catholica. t hoc est quod dicit: Cū aut̄ placuit ei. vocatio enī sua cui/ denter fuit ex diuīno placito: quia fidē christi persequebat actualiter quando fuit vocat⁹: vt pater Ac̄. ix.

ix. g Qui me segregauit ex vie/ ro matris mee. i. de medo synago/ ge. h Continuo nō acquieciū car/ rit t sanguinī. i. ad iudeos de quoq; sanguiñe ego sū nō accessi. i. Re/ qd veni hierosolymā. vbi erāt apl̄o t alij discipuli in lege euāgeliā in/ structi. k Sed abij in arabiaz. ad p̄dicandum gentilibus legem euāgeliā ad quod eram voca/ tus: vt premittitur: vt euāgeliā/ rem illum in gentibus p̄dicatio au/ tem presup̄pōit noticiā. Ex quo pa/ tet qd apl̄us habuit noticiā euāgeliā/ lī: non per doctrinā hominis: s̄z p̄

reuelationē iesu christi: qd non ē me/ dium: quia si habuissit etiā per mi/ nisterium anglicum adhuc sequit⁹

qd hoc fuisse a christo p̄cipaliter.

l Et iterū reuersus sum damascū. vbi primo disputauerat contra iudeos. m Deinde post annos tres

tc. i. postq; tribus annis predica/ uerā. t sic n̄ habui noticiā euāgeliā/ apud qd decimū. q. d. si īdigiſsem ab eo doceri: tñ in tā paruo tpe nō po/ tuissit me docere veritātē euāgeliā.

o Aliū aut̄ apostoloz vidēcū nem. a quibus possem doceri.

p Risi iacobū. s. illa vice: qd po/ steavidit iohānē: vt habet. j. h. ca.

q Fratrē dñi. Hoc dñ ad differen/ tiā altero iacobi qd fuit fr̄s iohānēs. dicit aut̄ iste fr̄s dñi: qd erat si

bi valde s̄lis in facie t l̄ oib⁹ linea/ mentis

Glo. ordi.

Ad Galathas La.

II Nico. de lyra

Gece h̄ bonū & q̄ iocūdū habitare fra. in vnū. **Dat. 10. d** Et dñs ait: Ade & dic fratrib⁹ meis. Porro in cōmuni omnes homines fratres dicūtur: qz ab uno patre nati sūt. Illos ergo fratres christi appellatos intelligite cognatiōis priuilegio. Fratré dñi. Mos iudeor⁹ ē māres ppinqus in genere appellare fratres. a **L**oꝝ deo. Jurat vi credant: quia p̄ficit istis. Necesitate enī cōpulsus iurat: qz n̄lī h̄ faceret nō crederet ei: quibus nō expedit vt nō credant. Et ideo qz plus est h̄ ē est: nō nō hoc qd amplius est a malo est. & si nō a malo iurantia: malo est non creditis. Ideoqz nō hoc qd aplus: Si q̄s aut plus facit malū est: sed quod amplius est a malo est. **L**a. II

Dēinde post annos. xiiij. A passione do minit q̄i cōuersus ad fidē venit sicut Beda super acrus apostoloy scribēs demonstrat. **c** Et cōtūl cū illis. Hiero. ostendit se non habuisse securitatē euangelij nisi esset auctoritate petri & aliorum robora tum. Aug⁹. Appls ei Paul⁹ post christi acciōnē de celo vocat⁹: si nō aplis cōcāret & cū eis euāgelīū cōferrat qd eiusdē societatis esse apparet & illi nō crederet: h̄ cū cognouissent eū hoc annūciantē: qd illi & in eoz commūnione & vnitate viuentē accedentib⁹ etiā p̄ eū talibus signis q̄lia & illi opabāt: ita eū dñi cōmēdante auctoritatē meruit: vt verba illius sic audians in ecclēsia tanq̄ in illo xp̄ficiunt ipse verissime dixit: locut⁹ audiat. Hō p̄ his inq̄t iū rogo. i. p̄ discipulis q̄ cū illo tūc erāt: sed etiā q̄ futuri erāt. Quotq̄ enim postea crediderūt in eū: crediderūt per verbum eoz. l. aplos. i. p̄ euāgelīū. Quisq̄ eī in xp̄m credit euāgelio credit: qd dictuz est esse verbū eoz: qz ab eis est p̄mit⁹ ac p̄cipue p̄dicatū. Jā enī ab ip̄s p̄dicabat q̄i p̄ reuelationē xp̄m verbū eoz paul⁹ acceptit: & p̄ verbum hoc: & si nō p̄ eos cū accepisset a deo illud credidit paul⁹. vñ & cōtūl cū illis euāgelīū & dexterā accepit: qz idē verbū cū eis & si nō p̄ eos habuit. Ipsi enī collatio vna doctrine sp̄cie excusa omni lepro variate mōstravit. Leprosi ei q̄s dñs in euāgelo curasse legi⁹ et misericordia ad sacerdotes vt se eis ostēderēt: non absurde intelligunt illi q̄ sciam vere doctrine nō habētes: varias doctrinas p̄fiten error⁹. Nulla poro falsa doctrinā ē q̄ nō altq̄ vera i termisceat: vera ergo falsis iōrōtate pmixta in vna doctrina lepro signat: q̄e vnl⁹ corporis colorē diversis locis variat atq̄ maculat: vt ergo apli p̄dicatio ab omni corruptionis lepa libra mōstrarēt: cū alijs aplis stultis euāgelīū. Alij enī nō crederet ecclēsia ei q̄ nō fuerat cū dñs. Sepat⁹ his nō publice ne fideli⁹ ex iudea q̄ putabant legē esse seruandā fidei scandalū nascetur. So tpe cū venisset petrus antiochīa. licet hoc in actib⁹ aplos nō legat in faciē ei restitit. **d** Subintroductos. Iudeis. **D**ē enī fidèles p̄ se nō poterāt p̄ falsos fratres moliebāt: q̄s sub sp̄e religiōis i miserāt y explorarēt: q̄ libertas ē nobis i si de xp̄i nō vt teneret: h̄ vt altq̄ cōrētiōe ab ea in seruitutē legis redigerēt: qd si lesset veritas euāgelij apd gētes no maneret: h̄ oēs iudicārēt. & iō h̄ vbi ad assertionē p̄dicatiōis sue p̄ferebat: nullaten⁹ voluit cedere. Alibi vbi nō obſt, p̄ scādalo iudeoz circūcidit timothē. In his omnib⁹ t se comēdat & legēz nō tenenda cōprobat. Vēl h̄m alia litterā. q̄ dam enī latini codices nō h̄nt negz: qd ita p̄ legi. **Q**. titus non ē cōpulsus circūcidit. Sed alibi: Propter falsos fratres ad horā cessimus subiectōi i circūcīōi timothē. Reddit cām p̄ueniēs calūrias qb⁹ cōpulsus ē facere qd nolebat. p̄ scādalo iudeoz. **e** Negz ad horā. Amb. Nec ad horā cessit q̄ nūc cessit: **f** qd si ali

g de me. **Q**ue autem scribo vobis: ec̄. a **h** omnibus patet: q̄ nō mētior: et hoc dico corā dō. i. recte deo. b **i** post h̄ a petro discessi. ce corā deo qz nō mentior. **D**ē b a **j** predice.

inde vēni i p̄tes syrie & cilicie.

a **k** nec ecclēsia me docuerunt. **l** preseria corpona.

Eram aut̄ ignot⁹ facie ecclēsī.

s in fide christi. is iudee: que erant in christo.

a **m** de me. **n** i. qd de me audierant memore.

Tūnāt auditū habēbat: q̄ uo / mandaueran. **a** **o** dū infidelis erat.

nā qui persequebat nos āli / quando: nunc euāngelīat fi /

s christi.

d em quā aliquādo expugna /

a **p** in mea cōuersiōe v̄l exēplo meo p̄dicātes

in quo eis p̄fuit: vel ageres gratias deo d̄ gra

ta sua me cōuertere. **b** **q** v̄l clarificabāt ma

gnificabāt: **t** in mē glificabāt deū.

s post p̄dicationē syrie & cilicie

Einde post **L**a. II **v** annos q̄tuordecī ite

s p̄ situ terre.

r um ascēdi hierosoly /

a **g** d̄ de iudeis. **h** q̄b⁹ hincide restib⁹ p̄te /

rer falsū esse me aliud gērib⁹ aliud iudeis p̄e /

dicare. **b** **g** qui gentilis.

m cū barnābā: assūpto & titō

f nō solū me dispositione. **g** dei.

Ascendi autē h̄m reuelationē:

a **p** assertōe p̄dicatiōis: q̄ multis erat scru

pulus p̄urbāb⁹ iudeis q̄ē noluit deo tolle

re. **b** **h** q̄ amicis & p̄frib⁹. **f** nō didici tā

q̄ a maiorib⁹.

c et contūl cū illis euāgelīū qd

a **p** p̄fret infirmos qui nō possent oīa capē.

predico in gentib⁹. **S**ed r̄sum **b**

a **g** cū. **b** **g** aliquius auctoritas.

a **h** autē his qui videbāt esse āli i

a **g** ne putarent inutiliter p̄dicasse. **b** **h** p̄di

cationis opus cursū appellar. p̄ corrēti eloq̄o.

quid: ne forte in vacūlum curre **k**

a **g** nō solū in collatione approbāt est.

rem aut cucurissez. Sed neq̄

f cur ergo vulnis vos galari⁹ circūcidit: cu

si vltro a grāia recedētes de lege trāstis.

titus qui mecū erat cū esset gē

a **g** rationib⁹ eorum: sed suscēp̄t est ab a

postolis in societatem incircūcis.

q erāt cū eo indifferent sicut cū iu

deis: vt habeat Act. x. 2. x.

n **S**ed **g** p̄ subintrodu. **t** c. **g** di.

f nō restitū veris aplis nolentib⁹ tū

circūcidit: sed falsis aplis ad h̄

conantib⁹. **o** **Q**ui subintrod.

non vocati a veris apostolis:

sed fallaciter sub titulo fidei intra

uerunt societatem fidelium: ad ex

plorandum qualiter possent fidem

impugnare. **ideo subditur:** p̄ Li

beratā nostrā. quia p̄ christū li

beratī sumus a iugo legis.

q At nos in seruitutē redige

rent. in obseruatione legalium: qd

onus importabile est: vt dicit Act.

xxv. **r** Quibus negz ad horā

cessim⁹ subiectōi: vt veritas s

mentis corporis, a **Q**ue aut̄ scri

bo vobis tē. in hoc per iuramentū

asserit etiā predicta. **b** Deinde

veni i partē syrie & cilicie, ad p̄di

candū gentillib⁹. **c** Erā autē

ignotus facie ecclēsī iudee. i. que

erāt in iudee, t̄ dicit: Facie, quia

notus erat eis p̄ famaz; vt patet ex

lettera sequenti. **L**a. II

Dēinde. hic cōsequenter de

claraf secūda ps p̄dicē mi

noris. l. q̄ doctrina a paulo

p̄dicātā fuit cū principalib⁹ aplis

discussa & approbata. & hoc est qd

dicit: Deinde post annos q̄tuorde

cīm itē. s. a conuersione sua.

e Ascēdi hierosolymā. nō ex eu

riosity vel leuitate. Ideo sequit:

f Ascēdi autē h̄m reuelationēz.

sc̄ dñt ad declarationem veritatis

euāgelij. ideo sequit:

g Et cō

tuli cū illis euāgelīū. & h̄r ostē

dit cum quib⁹ cōtulerit dicens:

h Seorsū aut̄. i. ad partē.

i His qui videbāt aliqd esse. q̄

d. nō cōtūl corā cōmunitate cutis

major pars ē simpliciū: sed cū illis

tūnā qui erāt p̄ncipales & a deo iſtru

cti. s. cū petro iacobō & iohanne: vt

habebut. j. eodē ca.

k He forte

invacū currere aut cucurrissem. p̄

li forte nō intelligif. q̄ apostol⁹ du

bitaret si aliqua minus vera v̄l du

bia p̄dicasse: quia p̄ reuelationēz

dei erat certus in veritate p̄dicatio

nō sue: sed li forte referit ad estimatiōnē simpliciū qui possent de h̄

dubitare: nisi cū p̄ncipalib⁹ aplis

h̄cōnūsset. l. Sed negz tit̄. hic

declaratur tertia pars p̄dicē mō

ris. i. q̄ doctrinā ab apli p̄dicata ste

rit̄ imobilis: q̄uis fuerit a falsis

aplis ip̄pugnata: qz̄ conabāt̄ idu

cere gētēles ad obseruādū legalia: z

qd ostēdit p̄ h̄ q̄ tit̄ gētēlis veniēt

cū paulo hierosolymā: nō fuit com

pulus a veris aplis circūcidit: cui

cōmunicauerūt sicut paulo: q̄uis

ad eius circūcisionē niterent falsi

apl. & hoc est qd dicit: Sed negz ti

tus qui mecū erat cū esset gentilis:

natione et vtrōq̄ parēt. m. Lō

pulus est circūcidit a veris aplis:

sed indifferēt cōmunicauerūt ei si

cut̄ t̄ mīhi. vñ & petr⁹ sat̄ cito post

ascēsē christi cōmunicauit cor

nelio centurionē & alijs incircūcis

q̄ erāt cū eo indifferent sicut cū iu

deis: vt habeat Act. x. 2. x.

n Sed **g** p̄ subintrodu. **t** c. **g** di.

f nō restitū veris aplis nolentib⁹ tū

circūcidit: sed falsis aplis ad h̄

conantib⁹. **o** **Q**ui subintrod.

non vocati a veris apostolis:

sed fallaciter sub titulo fidei intra

uerunt societatem fidelium: ad ex

plorandum qualiter possent fidem

impugnare. **ideo subditur:** p̄ Li

beratī sumus a iugo legis.

q At nos in seruitutē redige

rent. in obseruatione legalium: qd

onus importabile est: vt dicit Act.

xxv. **r** Quibus negz ad horā

cessim⁹ subiectōi: vt veritas s

Go qd si aliquando cessit: quomō nec ad horā? Cur etiā p̄p̄ falsos fratres: si p̄ se factū rū erat? Cessit ergo ppter illos qd per se non faceret humilians se legi circūcisio t̄motheo: vt dolus et scandalū in deoū cesaret qui parati crāt cōmouere tumultū et seditionē sū illū filiū in deoū circūcisio susci perer: et episcopū ordīaret. De filiis grecorū nō erat scādalū: qz epistola aploꝝ inde data erat: nō oportere eos circūcidet: h̄ in dei credētes circūcidebat filios suos nec epistola apostoloꝝ hoc vetauerat nec de his aliqd significauerat. vñ nec titus compulsiſt est circūcidet qd de grecis: sed timo theus filiū in deoꝝ ppter exploratores et veritas euāgelij maneat: qz in xp̄o neqz preputiū neqz circūcisio aliqd valeret: fidei qz p̄ dilectione operat. a Quales ali. Aug. Indicat se in legalibꝝ p̄ualuisse h̄ nihil tñ pfuisse sibi. tideo galathis nō curāda sūt legalia. Et priora nō recurro: qz ea q̄ mō sūt sufficiunt: sed qz q̄ videbant ē aliqd nihil contulerūt. In quo appetit q̄ nō inferior illis. vel nō accipit psonā: qz s̄ ita esset: ego paulus ante impl̄: cui tales nihil cōferrēt nō fuisse. Et illud nihil ī terest: sed nihil mihi cōtulerūt. Uel sic: Quales et ip̄i aliqd fuerūt. Quia et ip̄i petores et idote. b Qui videbant esse alii. i. auctoritat̄: qz cū dho ambi lancerūt: et trāfiguratiō eī interfuerūt videbantur dicco ab his. i. falsis fratribus. Quia qui videbant esse aliqd carnalibꝝ hominibus videbantur esse. Nā ip̄i non sunt aliqd. Et si enī boni ministri dei sunt chāristas in illis ē aliqd p̄ se semp fuisse aliqd. c Sicut et p̄ero cir. Ita tñ distributa est eis ut petrus gētibꝝ p̄dicaret si causa fesseret et paulus iudeis. d Quoniam op̄. t̄c. Aug. Christ⁹ paulo dedit ut ministraret gentibꝝ: q̄ etiā p̄to dederat ut ministraret iudeis. e Colūne. Columna firmamentū dicit veritatis quā etiā sa plentia edificauit. i. cōstituit in septē colūnis: quo numero vel vniuersitas p̄dicato rū: qz solet ponī p̄ vniuerso vel septenaria operatio sp̄isseti insinuat. f Dexteras. t̄c. de. illi etiā cū illis et dexteras accepit: rempa. qz idē cū eis verbū habuit. Ipsa collatio vnitate doctrine mostrauit: alii nō crede re ecclia ei q̄ nō fuerat cū dho. g At nos in gē. At esse pm̄. Ip̄dicatiōe gētū sic petrus ī circūcisio. Et sūt ap̄l̄ petro cōtra barabas sibi. h Bestiā. Qd nō auderet nisi se nō imparem sentiret. Ab emulis noue legis dicebat paul⁹ gratie p̄dicator egregius dānare legē moysi ut sacrilegā: nec deo mādāre scriptā: tideo etiā ipse iudaicauit ostēdēs nō esse eā sacrilegam iudeis: vt est idolatria gentibꝝ: nec tamē esse necessariā saluti. i P̄l̄ enī veni rēt qdā. Quidā emulators legis q̄ equo iure p̄pm̄ et legē venerabant̄: q̄s timens nō miscerat gētibꝝ. Quod si solū esset non esset reprehensibile. Sicut et ip̄e paulus, p̄ scādalo altq̄i cessit: sed in hoc eratū est q̄ gētes cogebat iudaicare. k Sed cū vidis. Hiero. ad Aug. Paulus in p̄to nō potuit reprehēdere q̄ ipse fecit: nec arguere simulationē cū et ipse rē erat. Sed fuit h̄ reprehēsto dispensatoria: nō vera. Nec p̄t̄ peccauit nec paulus, p̄sciter arguit. P̄t̄ aut̄ fuit h̄ius decreti auctor: legē p̄euāgelij nō c̄ se suādā: q̄ p̄ visionē linthei ad cornellū iūtrānit et cū gētibꝝ cōedit. Qui etiā q̄stionē de hac re solvit. Lū enī paul⁹ et barnabas

euāgelij permaneat apud vos. a s̄ d collatiōe refero ad cōmēdationē: h̄ q̄ idio te. s̄ fuerit ad meā cōparationē: hi q̄ videbant̄ esse aliqd ab his falsis fratribus. **A**b his aut̄ qui videbant̄ esse b s̄ ap̄d vos. a s̄ dū in lege erāt anq̄ essent apli. a aliquid: quales aliquando fuerūt: c a s̄ p̄terea nec p̄sum nec oblit̄: innuit tñ se p̄ua luisse. g referre. f. i. nō p̄det. b h̄ qz. s̄ nō dera ho illi: h̄ dico de⁹ p̄. h. c magnā vñ paruā. nihil mea īterest. t Deus enī p̄r/ e s̄ qui imperiū tribuit sensu et mihi dedit. sonā hois nō accipit. Abihi alitē f s̄ h̄ nō d̄ i cōrumellā coz. s̄ nō sūt sugiores iue qui videbant̄ aliquid esse nihil s̄ ti q̄ ego. a s̄ por⁹. s̄ opinionē ip̄ugnatiū. contulerunt. Sed ecōtra cum vi/ s̄ ve fidelit. dissent q̄ creditū est mihi euāgeliū ḡ ita principaliter. c um p̄putij: sicut et p̄to cōcūsisio k a s̄ p̄t̄ hoc vide. f. i. dedit quecumq̄ haber f̄ eligendo. d nis: qui enī opat̄ ē p̄to in apo/ s̄ iudicorum. s̄ ad meū honoē. stolatū cōcūsisio: opat̄ ē et mihi inter gentes: et cuž cognouis. m s̄ miracula feceram: q̄ gentes conuerteram. sent gratiam q̄ data est mihi: s̄ qui semper in secretis cum dño furunt. iacobus et cephaz et iohannes n̄ s̄ sustentatio rotius ecclie. e qui videbant̄ columnę esse: de/ p̄xtras dederūt mihi et barnabe so ḡ signum. f ad hoc. ḡ iremus. s̄ ciētatis: vt nos in gentes: ipsi au s̄ hoc addiderunt. s̄ hieron. s̄ p̄cia rex suaz venditaz ad pedes aploꝝ posuerat. tem in circumcisio: tñ vt paū s̄ a s̄ opus illoꝝ collectas faciendo. s̄ ecce quod nobis egebant̄. perum mēmores essemus. Qd s̄ ante admonitionē coz. b s̄ non minus di ligenter q̄ illi precepere. etiam sollicitus fui hoc ipsum fā/ a s̄ ipsi nihil mihi contulerunt: sed ego p̄to cere. t Cum aut̄ venisset cephaz v a s̄ qui locū gentiū erat. b s̄ nō in oculū sed corā omnibꝝ quibus nocerat. s̄ cundo. s̄ in p̄sentia omnium. c s̄ tangit̄ par. b. antiochiam: in faciem eī resti/ a s̄ qd nō anciāderet iudicado. s̄ nō remere. b s̄ dignis reprehensione: p̄ alijs: nō p̄ se. tit: quia reprehensibilis erat. s̄ hoc modo. i Prius enim q̄ venirent quidam a s̄ h̄ierosolymane ecclie episcopo. b s̄ nō h̄is discretionē in cibis. a iacob o: cum gentibꝝ edebat. s̄ illi. a slatenter per alias occasioes. s̄ a cib genitum. Cum autem venissent: subtrahē/ s̄ p̄ se gēte faciebat cū iudeis. b s̄ nō cibos. s̄ q̄ erat̄ ifirmi: vel si firmi: p̄ more suo scādalizarent̄. bat et segregabat se: timēs eos q̄ ex cōcūsisio erat. Et silatiōni eī y a s̄ q̄ erat̄ antiochie. b s̄ doctor gentium. p̄sērūt et ceteri iudei: itavt barna s̄ gētibꝝ subtrahē. s̄ iudeice coestiois. bas ducereſ ab eis ī illā silatiōne. Ego solus. k Sz cū vidisse q̄ nō recte abularēt

a Permaneat apud vos. sinead mixtione veteris fermenti. b Ab bis autē. Consequēter declaratur quarta pars sup̄posita minoris. s̄. q̄ doctrina pauli per principales apostolos in nullo fuit augmetata: sed magis econverso doctrina pau li valuit eis in tēporali substidio. iō dicit: Ab bis autē qui videbant̄ es se aliqd. s̄ petro: iacobō: loban ne supple nihil accepit. c Qua les aliquando fuerūt. s̄. ante voca tionē suā a christo. tūc enī fuerunt pauperes illitterati et simplices. s̄. patet ex euāgelio. paul⁹ aut̄ aī vo cationē suā fuit instructus in leger p̄pheris: et etiā potes et nobilis. d Nihil mea interest. i. nō est ne cesse talia referre. cuius causa sub ditur: e Deus enī psonā homis nō ac. vocando ad fidē vcl aplatū: ppter potentia tpalē: nobilitatem generis vel scientiā: h̄ plurē voca uit simplices et pauperes: licet ali q̄s a p̄ncipio littoratos vocauerit: vt dīcū ē de paulo. et idem patet de nathaniale et nicodemo. f Mihi enim qui videbant̄ esse aliqd. i. p̄ncipales apli. g Nihil cōtūlerūt. in noticia euāgeliū vñ subli dio tpali. h Sed ecōtra cōtūlēt̄: s̄. quod postea magis exp̄mis. i. Lū vidissent q̄ creditū est mihi euāgeliū p̄putij. i. dīfficūlty aplatū ad p̄dīcādū gētibꝝ. k Sic et p̄to cōcūsisio. i. officiū apostolū ad predicandū iudeis. l. Qui enī operatus est tē. ab codē enī vteris vocat̄ est ad fidē et ad apostolatū. m. Et cū cognouisset gratia q̄ da ta est mihi. hoc autē cognouerūt p̄ donū linguař et operationē mira culorū: et cetera dona ad apostola tū necessaria q̄ ita eminenter erant in paulo sicut in istis. n. Jacob⁹ frat̄ dñi. o. Et cephaz. i. petrus vt patet Job. j. p̄ Gidebantur colūne esse. i. p̄ncipales in ecclie iudeis. t̄c. q̄ Dexteras de. m. r̄. modus est cōfirmandi fedus amici tie dando mutuo man⁹ dextras. r. Tñ. s̄. rogauerūt nos. s̄. Ut paup̄p̄ mēmores essem̄. i. fideliūz in h̄ierusalē habitatiū: qui vēdit̄ possēt̄ libitū p̄t̄ quod postea egētes indigebant̄ per alios credētes qui sic nō abrenūciabant̄ in bonis t̄p̄libus adiuvāt̄. t. Qd etiā sollicitus fui hoc ipsum facere: sicut patet in precedentibꝝ epistolis. v. Lū autē. Hic p̄n̄ declarat̄ vltima pars p̄dīcte minoris. s̄. posite. s̄. q̄ veritas euāgeliū in p̄dīctū p̄t̄ta de cōcessiōe legaliū in sinceritate sua reposita fuit: q̄uis p̄t̄ p̄ncipalē apls aliq̄ mō palliass̄ strar um: segregādo se a cōlōne credētū de gētibꝝ eo q̄ erat̄ incōrūctis: ne scādalizaret̄ credētes de iudeis. de quo reprobēdit̄ eū manifeste paul⁹ ad declarationē euāgeliū veritatis et p̄t̄ ex dictis l̄ra paucis except̄ q̄ discussient̄. x. Timēs eos. s̄. can daliçare. y. Et simū. cuī stellec̄ postea explanabit̄ maḡ ad x̄tātē euāgeliū in mō obseruādi legalia: .** vt dicitur

Glo. ordi. Ad Galathas La. II

Nico. de lyra

G barnabas iā pūlis mīlē gētib⁹ vēissēt antiochiā. Quidā dē iudea dicebāt sine lege moyli ne minē posse saluari: tunc vtrig⁹ de hac q̄stioē ascē

Acl. 15. b dēt hierlm ad aplos. Pētr⁹ xō ait: Nō dicit il lis spūm sicut t nobis t nihil discreuit inter nos

t illos: fide purificās cor

da eorū. Quid ergo ten-

tatis dēs iōponere iugūz

qđ negs nos negs patres

nōstrī portare potuim⁹?

Sed p grām credim⁹ sal-

uari sicut illi. Petrus

trig⁹ bñ lēst de abolitiō-

ne legis: b simulauit p ti-

more iudeoz ne occasio-

ne gentiū a fide recede-

rent t sic p deret suū gre-

gē. Simulauit autr̄ pat-

lus p sili metu: vt in cir-

cūcioē timothē: t ipse

q̄ nutriuit comā ex voto

vt naçarei: in cēchis ex

lege caput totondit. Pō

multa etiā in hierlm cō-

silio iacobi t p̄bteroz

purificat⁹ fin legē intra-

uit in tēplū t hostiā ob-

tulit. Ecce quid iudei iu-

deis. Aug⁹. xō de gēti-

bus credētes dicit legis

onere liberos esse. de iu-

deis: legi esse subiectos:

necc peccare si circūcūdūt

t sacrificāt: si mō spē sa-

luti⁹ in eis nō cōstituāt:

necc peccat petr⁹ si iudei-

car⁹: q̄ gētē cogit iudei-

care suo exemplo in quo

sol⁹ paul⁹ en reprobēdit

vt doctor gētū: vt sit re-

p̄bētio vera nō dispēsa-

toria. Hiero. Sz si post euāgeliū bene facit q̄ iu-

dalat̄ in sacrificiis t ceteris: i heresim labimur

cherinthi t hebiōis q̄ p̄ter b̄ sūt anathematiça-

ti. q̄ euāgeliō miscerūt cult⁹ leg⁹. Qui dū vo-

luit t iudei t xp̄iani ē neutrū sūt. Et si tales su-

scipimus vt in ecclēsia dei faciat q̄d fecerūt in sy-

nago ga sathane: nō illi christiani s̄t: sz nos iu-

deos faciēt. Sūt vtrig⁹ iudeoz cerimōe omnib⁹

gis. Pr̄pter quod ex operibus

peccator ex gētib⁹. a gētis.

e legis nō iustificabit̄ omnis cāro.

v dīce p̄ plen⁹. a Corā omnib⁹ q̄ defect⁹ erat public⁹. b Si tu cā

iude⁹ sis gētis viuis t nō iudeice. s. aī aduentū iudeorū. c Hētes co-

gis iudeicāre. nō impio s̄ fact⁹: q̄ ex mō se habēdi in legalib⁹ aliā gētis

credebāt eo p̄ obseruationē necessariā ad salutē. Ad maiore t̄ declaratio-

nem hūtus littere t precedentis sciendum q̄ Hieronymus t Augustinus

videntur varia sensisse de legaliū cessatione: ma-

xime quo ad ceremonialia de quibus ē hic sermo.

Hieronymus enim distinxit duo tēpoza tm̄. Anū

ante passionē xp̄i in quo legalia habuerūt vim ob-

ligatiū t expiatiū suo mō. Aliud post passionē

christi in quo legalia s̄m statū erāt mortifera: z

ta q̄ seruantes ea mortalit̄ peccarēt. Et s̄m habuit

dīce q̄ apli p̄ passionē xp̄i nūq̄ seruauerūt ea s̄m

veritatēs solū quadā p̄la simulatiōe. s. ne scādalis

garēt cōsūlos de iudeis: t alioz cōuerzionē impedī-

rēt: q̄ qdē simulatiō nō est sic intelligēda q̄ act⁹ il-

los fin rei x̄itare nō facerēt: h̄ q̄ nō facebat illos

tanč legis ceremonias obseruātes: sicut si q̄s pel-

liculā mēbā virilis abscideret nō cā circūcisiōis s̄

uāde: s̄ sanitatis recipande. Sz q̄m idēcēs videf

q̄ apli p̄ scādalu occultarēt ea q̄ ptinēt ad veri-

tatem vite t doctrine: t q̄ simulatione vterentur

in his que ptinent ad salutē fideliū: t̄ quenācē

ti⁹ distinxit. Aug⁹. tria tpa. Anū ante passionem

xp̄i in quo legalia cursū suū habuerūt. Aliud autē

post diuulgationē euāgeliō in quo legalia sūt mor-

tua t mortifera. Tertiū est tps mediū. s. a passione

christi v̄s ad diuulgationē euāgeliō ī quo legalia

fuerūt mortuas q̄ nullā vim habebāt: nec aliq̄s ea

tuare teneba: t̄ nō erāt mortifera: q̄ conuersi de

iudeisimo poterāt illa līcīe tuare: dū t̄ si nō ponerēt

ī tis sp̄: reputatis illa sibi necessaria ad salutē q̄s

sine eis fides christi iustificare nō possit. Nec autē

licētia seruādi ad tps legalia fuit ex instiūtū sp̄ssā

cti: q̄s si quersis de iudeisimo ad fidē statū fuisse inhibit̄ leg⁹ rit⁹: sic quersis d̄ gētilitate idolatrie cul-

tus: videf q̄ lex s̄p fuisse mala s̄ idolatria: nec

p̄ dñs a deo data fuisse. Illis autē q̄ couertebarūt de

gentilitate nō inerat cā talis obseruātie: p̄pter qd̄

paulus circūcidit timothē ex marre iudea natuz:

Acl. xvij. Titū xō q̄ nat⁹ fuit ex gētilib⁹ noluit cir-

nū iudeoz t̄ ipso fuit ad tps obseruātio aliquoq̄ le-

gallū: vt bñ Acl. xv. s. q̄ abstineret ab imolacōp̄ t sanguine iusso-

cato: nō tanč necessarijs ad salutē: s̄ ad amicabilē societātē iudeoz t̄ gēt-

iliū ad inuicēnā illo tpe iudei abhorebāt ista cōcedere: sicut etiā frequēter

cōtingit q̄ aliq̄s existēt in societate alter⁹ abstinet a cibis socio suo abomi-

nabilib⁹. p̄cedēte xō tpe cēstante cā cessauit t effectus. igis apli de iudeisimo

quersis tpe intermedio. s. a passiōe xp̄i v̄s ad publicationē euāgeliō le-

gunū aliquādo seruātis legalia līcīe mō p̄dicto. Sed cōtra b̄ videt q̄ b̄ dī-

cēt q̄ petrus fuit reprobētib⁹ ex tali obseruātio. Nīcēdū q̄ nō peccauit

ex fēto: q̄d erat sibi līcīu vt dictū ē: b̄ ex mō faciēdīt: q̄ i b̄ nūmā diligētā ad

hibebat ne iudeos offēderet: ita q̄ ex hoc sequēbat scādalu gētiliū intātūz

q̄ aliqui inducebāt ad credēdū q̄ talis abstinentia ciboz in lege p̄hibit̄

ruēt necessaria ad salutē. Et p̄ter hoc paulus qui erat gentiliū apostolus: tps publicē rep̄bēdit: t̄ petrus audito periculo gentiliū sibi acque-

uit: p̄ter qd̄ licet peccauit in mō obseruāndi: p̄ter qd̄ vere reprobētib⁹

fuit vt scribit hic paul⁹ in scriptura catholica in qua nihil est falsū: fuit ra-

men peccatū veniale qd̄ bene fuit post confirmationē sp̄sscti in aplis. vn-

de dicit Job. i. canonica. i. ca. Si dixerim⁹ q̄ peccatū non habēm⁹ nosmet

iplos seducim⁹ t veritas in nobis nō est t̄. d. Ros natura. Hic ex pre-

dictis infert cōclusionē intentā. s. q̄ legalia per doctrinā euāgeliō quā p̄

dicauit sūt evacuata nec vlt̄r̄ sunt seruāda: t̄ p̄mo ostēdit hoc generalis.

scđo specialis. ibi: Si enim. Circa primum facit talem rationē. Iudei per

fidem christi contentā in euāgeliō iustificati dimittunt legalia. ergo genti-

les per eandē fidē iustificati: quales erant galathē quibus scribebat: mul-

tomagis debent dimittere: consequētia pater: q̄ lex fuit data iudeis t̄ nō

gentilib⁹. antecedens probat apostolus per seipsum t̄ alios apostolos. di-

cēns: Ros natura iudei t̄ non ex gentibus nati peccatores: id est nos qui

sumus natione iudei: t̄ non ex gentilib⁹ fuimus peccatores: supple q̄d̄

fuimus sub lege existentes.

e. Scientes autem quia non iustificatur homo ex operibus legis: propter

suam imperfectionem. f. Nīcēdū in fide lesu christi. vnde et patres veteris

testamenti non fuerunt iustificati nisi per fidem venturi.

g. Et nos in christo lesu credimus vt iustificem⁹. Per eandē enī fidem

iustificant fideles noui testamenti: quia quem illi crediderunt venturi

isti credunt venisse t redēptionis mysterium cōplenisse: sed quia pseudo

apostoli dicebant q̄ fides christi non iustificat sine legalium obseruatione.

ideo consequenter hoc remouet dicens:

Elo.ordi.

Ad Galatas La. III

Nico. de lyra

Iudeis ponit homo: de gentibus caro. **Homo.** **Ibi:** **Sci-**
entes autem q̄ nō tē. Caro. **Ibi:** **P**rop̄ q̄d ex ope. **tē.**
a Q si querētes. **B**e. **S**i nos r̄euerā cognōimus nō
posse iustificari nos n̄i trāsētēs ad xp̄m. **N**isiq̄d patie-
p̄ps relabi nos ad id q̄d eramus. **Q** si pateret p̄fecto
minister nobis esset p̄cti. **a p̄rio-**
ris star⁹ n̄i: s̄c fuisse trāscē-
bad se m̄ister iusticie. **Absit.** **Q**
si q̄rētes. **D**ixit q̄ ex opib⁹ leg⁹ s̄i
est iusticia. **Q** si nos q̄ in lege
maiores fūim⁹: iūēti sum⁹ ea fu-
isse peccatores q̄d ind̄ appetat
qz q̄rimus in xp̄o iustificari. qz
cur in christo quererem⁹ iustificari.
cartinissi qz in lege nō eram⁹ iu-
sti. Et si nos q̄ in ea p̄fecti era-
mus fūim⁹ ex ea p̄ctōres: tunc
lex ybīcūg est ministrat p̄ctim⁹.
Et si lex ministrat p̄ctim⁹: tunc si
xp̄s legē ministrat et p̄ctim⁹: s̄i nō
ē m̄ister p̄cti: ḡ nec m̄ister leg⁹.
Q si forte viderez: qz eā adim⁹
plevit: s̄i absit qz eā m̄istraverit
docēs aī p̄ passionē suā fuan-
dā. Et si nō ē m̄ister leg⁹ cur eā
fuareret: b Inuēti nō opinio-
ne h̄biti: s̄i rōne phati. c Ego
enī p̄ legem. Spūalis itellec̄ta. d
Sū mor. le. ne carnaliſ in ea
viuā. e Ut viuā dō. nō mibit:
q̄d iam possum: qz cum xp̄o.
f Lōfit⁹ sū crū. i. cruci xp̄i exti-
xit ī me ardozē p̄cti vt iaz vltra
ad id nō extēdar. g S̄i viuō.
In virtutib⁹ vigōz bñ opādi
babeo. h Jā nō ego. Ille pec-
cator qui p̄i⁹ erā. i S̄i xp̄s
i. nouitas xp̄i apparet in me.
Ad quid ḡ lex? k Et tradi-
sem̄. Attēde q̄ fil⁹ semetip̄m
tradidit vt b̄ d̄. Et paf cuz tra-
s. o. s̄ dicit. Ut alibi ast apl̄o: **Q**ui p̄
p̄rio filio suo nō pepicit: s̄i p̄oi-
bus nob̄ tradidit illuz. **J**udas
iḡd qd fecit. **Vides qz non qd**

A faciat hō plideradū t:z q aior
volūtate faciat. In eode facto ī
uenim⁹ deū in q̄ uenim⁹ iudā:
De pe.di.2 deū bñdicim⁹: iudā: detesta:
-s-romāos mur:bñdicim⁹ charitatē:dete:
q.i.c.mar stamur iude iniquitatē. **D**e cogi:
thion, in ti tula,
tauit salutē nrām q redēpti su:
mus. Judas cogitauit p̄cius q̄
vēdīdit nos:fili p̄cius q̄ de:
dit p̄ nob. Diverſa ḡ iſtio:di:
uerſa facta facit: cum tñ sit vna

res: ex diuersis sic ea itenamur vnu amadū: altez dānā
dū, vnu glificādū: altez detestādū iuuenim". Ca. III
Inſensat. Verba iras cēl. O insensati gal. q̄ nec se
circūertos a pseudo agnoscit. An quo. oc. Au-
gusti. In oculis r̄ sensib⁹ prudētū xp̄s morez et
diabolū dānasse videſ nō ip̄e dānat⁹ eē, vñ O seas: Erō
mors tua o mors. Et h̄ est virga moyſi q̄ xſa in serpētem
deuorauit serpētes magoz. h̄ ē ſum⁹ ſacerdos i lege i cu-
lus morte q̄ ſanguinē, p̄xi ſuderat ignorātēr: t̄ ob id me-
tuētes ad ciuitatem refugij ſe ptulerat absolueſt: t̄ ſe/
curi ſiebat a meru. Ita more xp̄ti dānato ſup̄bo ſal⁹ nr̄a
pcurata ē. Q̄d iſinuabat iſeffabile nomē dñi: ſcptū in la-
mina ſumi p̄tifici⁹ qđ erat tetragrāmatō. i. q̄ttuor līaz:
q̄ ſūt: ioth: he: vau: berth: i. p̄ncipii paſſiōni vite iſte. Q̄.
ille cui iſte legal ſacerdos gerit pſonā ē nob⁹ p pſonā au-
Dols. 1. c tor r̄ repator vite p adā amisse. vñ: Qui aſcedit ſup̄ o-
ca. dñs no. illi. Occaſi enī morte xp̄s aſcedit. i. triūpha/
uit diabolū r̄ morte ſup̄ado. Sz ocul ſtultoz videſ ŋdē-
nat⁹: t̄ in eoz ſenſu tm̄ crucifix⁹: vt bo in q̄ nlla ſpes ſit.
In illis viuit christus: in iſtis eſt mortuus.
in Fafcinauit. Fafcin⁹ q̄i magiſt̄ diluſiōib⁹ alit q̄dam
ocul boim oſtedūt q̄ ſūt. Dicſt et fafcin⁹ vulgo q̄ nocet
infantib⁹

caro. Homo. ibi : Sci /
Prop̄ qd̄ ex ope. tē.
revera cognitio nō
s ad xp̄m. Nūqđ patit
3. Qđ si patere. pfecto
a Sed si dicitis nos peccasse q̄ legē dimisimus et
in christo iusticiam q̄rim⁹: tūc q̄ hoc p̄cepit est pec
cati minister: s nūqd̄. q̄ mirū est si q̄s dicat:
a Qđ si querentes iustificari in chri
b sto: inuenti sumus ⁊ ipsi peccato
res: nnuquid christus peccati mi
a s q̄ xp̄s peccauerit q̄ legē destruxit vel q̄ ea mis
tristitia: ego enī sequar ei⁹ legē destruxit rōnabi/
līcer viuedo ⁊ docēdo: et si reedifico cōtra legē fa
cio: nō p̄ auctorē legis ipam legem dimisi quasi ei
mozzens nullū sensū eius habēs.
nister est: Absit. Si enīz q̄ destru
xi itex hec reedifico: p̄euaricato
c rem me constituo. Ego enim per
ad honorem dei.
d legem legi mortuus sum: vt deo
f̄ et possū qz. ḡ cōcupiscētē n̄fe i eo crucifixe se.
e viuā: christo confixus sum cruci.
f̄ viuā: christo confixus sum cruci.
ḡ viuā: christo confixus sum cruci.
h viuo aut̄ iam non ego: viuit ḥo
f̄ nou⁹. a s t̄ qd̄ ē expōit. h̄. bñ possū opari.
i in me christus. Qđ aut̄ez nunc vi
a s corrupibili in q̄ est incertū vitor̄. i. q̄ igne
non vror̄ p̄ fidē ē nō p̄ oga laboriosa. b s cui⁹ fi
des valere p̄t.
j uo in carne: in fide viuo filij d̄ei: q̄
s p̄ b fides efficariā h̄z. a s p̄ dilectionē b s qui
tārus. s̄ solum non aliud sacrificium.
k qui dilexit me: et trādīctit semet / s
a s ergo non recipio legē q̄ cēt abūcere grām. nec
debo: quia. s̄ vel nō sū ingratus grātie dei.
l ip̄m p̄ me. Non abūcio grāz dei. t
s̄ non abūcio vel non sum ingratus vt aliud ei cō
pararem. ḡ est.
Si enim p̄ legē iusticia: ergo chri

Iustus gratiæ mortu⁹ est. **Ca. III**
S q nō ex lege: s z ex fide iustitia ē et
xps ex dilectione se p nob tradidit.
S z cū hec oia costēt z i his iinstruci
fuit. S dolēdo. S p iurēptionē cō
† **In sensu galathæ: quis y**
moner. a S p sile. vt qd an oclos ē nō videat: veri
tas se igerit z ei nō credet. S vel credere.
m yos fascinauit yitati n obedire: 5

nū amādū: alterz dānā
dū iucinim? **C.** III
O insensati gal. q̄ nec se
oscūt. **A.** quo. oc. **D.**
prudētiū r̄ps mortez et
nar̄ ee. vñ **O** seas: Ero
noysi q̄ x̄fa in serpētem
im? sacerdos ī lege i cu
t̄ ignorāter: z ob id me
erāt absoluebit: z se/
dānato supbo sal̄ n̄ra
le nomē dñi: sc̄pt̄ in la
grāmatō. l. q̄tuor trax:
iū passiōis vite iste. **O.**
sonā ē nob̄ p sonā au
sū: **Q.** ut ascēdit sup̄ oc
r̄ps ascēdit. l. triūphā
ocul stultoz videt z dē
vt hō in q̄ nlla spes sit.
mortuus.
l dilusioib⁹ alit q̄dam
z fascin⁹ vulgo q̄ nocet
infantib⁹

Quod si queretis Ius. in Christo. i. in fide Christi. b. Inueni sumus et ipsi pecatum est: si hec fides non iustificat absque legalitate. c. Numquid Christus peccatum est. q. d. hoc ictus non iustificans sequitur ex quo tradidit fidem non iustificans. d. Absit. q. d. hoc probatum est falsum ex predicto: quod supra probatum est quod doctrina euangelica est a deo inspirata et perfecta: quod non est nisi iustificaret: nam in hoc consistit legis perfectio. e. Si enim. His oportet particulariter quod legalia sunt abrogata. sicut iuris plurius exemplarum. d. Si enim quod destruxi. s. legalia quod documentum debet relinquere. s. Item hec regula edificata. i. obseruo tantum necessaria ad salutem: et alios ad hoc induco. g. Preuaricator est meus coetus factus est contra me errasse quod absit. i. o. subdit: h. Ego enim per legem. s. nouam. i. Regule supple veteri. k. Domine. s. in gratia eius iustitia legalia: sicut dictum fuit Iudee. xxix. Ecce dies venientes dicit dominus: et feria domini sis et dominum iuda fedem novum: non enim pacem quod pepigit cuius patrius viris. p. hoc enim quod dicitur: Non enim pacem sed pax quod intelligit lex mosaike: ostendit quod per legem novam erat enucleata. l. Ut deo viua. p. Christi gratiam. i. o. subdit: m. Christo confititur crucis. p. copassionem ex fide precedentem. i. o. sequitur: n. Quoniam autem tu non ego. s. qualis fuit sub lege. o. Quoniam vero in me Christus habitans in me per gloriam vivificatus. p. Quoniam autem nunc viuo. p. Christi gratiam. q. In carne. i. adhuc existens in carne passibili. r. In fide. vi. si. del. quod in resurrectione dabit mihi corpus immortale. s. Qui dilectus meus. Et dilectionem enim maius invito luterante mortem subiit. p. salute nostra. t. et quod iusta gratia non est negligenda sed veneranda. i. o. subdit: t. Non abiiciens gloriam dei. i. abiecta non reputo: quod tamen esset si absque legalitate non sufficeret ad salutem. i. o. subdit: u. Si enim per legem iustitia supple habebet. v. Ergo Christus gratis morietur. i. sine causa. ex quo sine hoc habebet iustitia quod facit hominem dignam vita eternam. galatheo habebat per inconvenientem et frustra fuisse mortis Christi: et per officia debebat inconveniens reputare illud ex qua sequitur. s. p. obseruatio legalium iustificare vel esset necessaria ad salutem.

In causa. q. ybi dicunt in postilla: Ego enim per legem. s. nouam.

Additio. Hoc quod dicitur: Per leges legi mortuorum sunt. s. Nam hoc intelligit quod per legem veteris testamenti spiritualis intellectus: mortuorum sunt legi non carnalitatem in ea viuunt. Alius sic: Per legem mortuorum sunt. i. p. auctoritate legis ipsa dimisit: sic ipsa lex mosaike denunciat suam dimissionem ad quod allegatur in libro. tres auctoritates. Prima Deus. xviiij. Propheta suscitato tibi de medio fratrum tuorum. quod quidem auctoritas bene intellecta denotat et prophetas. x. Christus suscitatus erat: cui erat credendum tantum vero legislator. p. ut plane fuit ostensum in additione. s. predictum est. Deinde. t. sic habet et alia lex a legi mosaike est. rat dada. Allegatus secundum ad hoc in libro. illud Iudee. xxix. q. in postilla allegatus. tertius allegatus illud p. Sacrificium et oblationem non nullum: taurorum autem perfecisti mihi. quod ad litteram significat quod sacrificia et oblationes que erant de precipitiis ceremonialibus veteris testamenti. non erant deo placita de se: ut ibidem expostitur in postilla. Unde hec tres auctoritates quarum una accipitur de libro legis: alia de prophetis: alia de psalmis sunt satis efficaces ad ostendendum quod legalitas veteris testamenti erat enucleata.

O Intensitatē galathae. Postq; apostolus improbabuit errore de legaliū obliteratione cū euangelio ex perfectione legis euā gelice. b p̄fir idē fac ex ipfectiōe legi mosaice. Ista diuisiō n̄ ē cōcisa: qz in p̄cedentib⁹ posta sunt aliqua de iperfectiōe legis mosai- ter et cōterio in seq̄ntib⁹ alti⁹ ponit de pfectiōe legi euā gelice. b diuisiō accipit fm id qd̄ p̄ncipiū it̄elligit. Et diuisiō i duas ptes. p̄mo galathas icrepat. scđo posti⁹ declarat. ibi: Qui g. p̄mā dñbuc i duas: qz p̄mo p̄p̄t sua iteratiōnē. scđo iteratiōnē rō. ibi: Hoc solū. Circa p̄mū dīc: H̄ ueniat galathe qz vos fascia- rit. i. adulādo decepit. 3 Nō obe. ve. s. enā gelice p̄ quā legalia s̄ relufa. t̄cē ei apls secrēt eos eē deceptos p̄ pseudo aploſti⁹ qrit qz os fascinauit: nō tgrās s̄ admirās eoz iſtabilitatē: c̄ S̄. Hen. in. dr. Adā vbi es: nō ex ignorātia. Sc̄idū ēt q̄ fasciatiō aliqui⁹ accipit p̄ lūsiōne sensiū: q̄ aliq̄s nō auertit ea q̄ sūt aī ip̄z: t̄ sic erat de gala- tis quis

Glo.ordi. Ad Galathas

G a Quicunq; enī ex. Qd intelligēdū ē nō de opib; q ad mores
b q in obseruatiōb; illis fiebat. Prodest lex in tabulis scripta.
cetera onus sūt. b Scriptū ē enī. Qui ex opib; legis sūt ma
ledicti: qz sicut scriptū ē a moysi in Deuteronomio: Maledict⁹
Deu.21. d Ois hō tē. q.d. Multa p̄cepi q̄ oia null⁹ iplere poterit: h̄ in on⁹

B data sūt. t omnes maledicti. In q
innuit desiderandū esse saluatorēz q
finē ponat his t liberet nō solum ab
alijs p̄cis: h̄ a maledicto legis: Cur
ergo galabre trāscit a gratia ad ma
ledict⁹. c Justificat aquid deu⁹.
Qui cu⁹ gratis colit. s. nō cupiditate
appetēdi aliqd ab ipso p̄ter ipm: vel
timore amittēdi. In ip̄o enī solo ve
ra nr̄a beatitudo ē t pfecta est.

d Lex aut̄ nō ex fide. Ex fide est in
sticā t vita: h̄ lex nō ē ex fide: posset
enī videri q̄ opa legis ex fide fierent
vt p̄ eis sperarēt eterna: quod nō ē:
sed ex timore pene illa seruabāt.

e Aliet in illis. Hā ait: Qui fece
rit cā viuet in ea: cū p̄missit legē non

ē ex fide: vt itelligas legē ē h̄ loco. p

ip̄s opib; q̄ in ill obseruatiōb; fie
bat p̄sita. Qui aut̄ viuebat in his

opib; timebat v̄tq; si nō eā fecissent

lapidationē v̄l crucē vel aliud hm̄ti

patti. Qui ergo fecerit ea viuet in ill
nō ap̄d deu⁹. i. habebit p̄mum ne ista

morte punia⁹. Qui aut̄ ex fide viuet

cū hinc exierit tūc magis habebit p̄

sensitissimū p̄mū. Nō lgl̄ ex fide vi
uit: q̄s q̄s p̄senta q̄ vident v̄l cupit v̄l

timet: qz fides dei ad inuisibilia p̄t̄
net. f Fact⁹. i. reputat nō solum

maledict⁹: h̄ etiā maledict⁹. Al. fact⁹

ē rei v̄tate. Maledict⁹. i. mor
talit⁹. g Maledict⁹ o. hō. Q. satl
ad penā sit q̄ suspēlus morit⁹: t q̄

illīc est v̄los ad vespam: vt tūc depo
nat t̄ sepiat: ne si ibi sit diut⁹: ma
ius sit opprobriū t̄ macta generi ei⁹.

Hiero. In hebreis t nr̄s nunc co
dicib; in deuteronomio h̄: Maledict⁹

ē deo. In antiquis t̄ hebreor̄ codi
cib; nō habeat nomē dei. Et puto p̄

passiōne dñi ab aliq; appositorū eē: vt

nos q̄ maledictū a deo credim⁹ xp̄m

īfamaret. Sed nō est h̄ in cōtūmelias

dñi. qd mīrū si maledict⁹. Et deo q̄ h̄

in se qd de⁹ odit. i. reprobat t dolet

pct̄n. s. t morte. Maledict⁹. i. mor
tuus: qz mors ex maledicto: t male
dictū est om̄e pct̄n. vel ip̄m qd fit vt

sequat sup̄pliciū. Vel ip̄m sup̄pliciū

qd et vocat pct̄n: qz ex pct̄o fit. Ma
ledict⁹ deo: qz de⁹ odit pct̄n t morte

nr̄am cu⁹ ad deledū cā mīl filiū suū.

b Ois. Etī xp̄s: ne futuri hereti
ci negāt ei⁹ vera morte. T̄s p̄s ho
norificāt xp̄m a maledicto qd mor
ti cōnūctū ē separat. Pēna q̄ pct̄n cu⁹

nō ex bñdictō: necessario vēit ex ma
ledictione q̄ dñ: Si tetigeritis morte

mortalitas aut̄ ex pct̄o est. Maledictio gemina culpe t pene. vnde t ma
ledictū duobus modis dñ. s. actiue t passiue. s. fm culpa t pena. Nō enī tō
q̄s maledict⁹ q̄ crucifixus: h̄ q̄ in talē inciderit reatu vt meruerit crucifi
gi qd nō xp̄s. Et tō licet sit reputat: t̄ nō fuit maledict⁹ maledictōe pene
et si culpe. i. Fr̄es fm ho. di. Q. p̄baui p̄ rōnes t auētes qd p̄ fidem
nō p̄ legē dat sp̄us: iusticia: bñdictio. mō dico. i. p̄bo idē fm bñanā sp̄us
tudine in q̄ h̄is sepe nō sit firmitas: tñ firmūt̄ hois. l. ab ho
mine facit sūls hereditib;. Sūls testamētū del lex nō fac irrūt̄ b̄ p̄mittit cui
factū ē. l. abrae: vt ex dñt̄ t accipiet̄ dignitate videat icōmutabil sp̄sio.
Et semini. i. xp̄o. nō q̄ ad eū fieret. p̄missio: h̄ ad eū p̄t̄nebat: qz p̄ eū. p̄mit
tebat dñ da bñdictio. Et q̄ semen illud christus sit t nō ali⁹. norat ex ver
bis scripture que est: In semine tuo bñdi. oēs gē. Non dicit scripture in se
minibus sicut faceret: si de multis velet intelligi: h̄ i semine: sī q̄ de vno

La. III Nico.de lyra

a Bñdcent cū fideli abraā. qd nō p̄cēt legalia seruātib;
iō subdit: b Quicunq; enī ex ope. le. sūt. afferētes q̄ sine il
lis opib; nō est sal⁹. c Sub ma. sūt. qz nō p̄nt illa sp̄le.
pter qd dñc Petr⁹ Ac̄. xv. Hoc est onus qd neq; nos ne
q̄ patres nr̄i portare potuim⁹. h̄ otrā videt eē bñero. i. ex
positio fidei. s. illos maledictēdo q̄ di
cūt p̄cipissi deū aliqd ip̄ossible. Dic
dū q̄ aliqd est ip̄ossible duplicit̄. uno
mō simplicis t absolute. t sic loq̄t h̄ie
ro. Alio mō qz nō est bñ possibile: sicut
de lyra dicit q̄ nō p̄t̄ sonare q̄ male
sonat: vt dñc. v. Metaphys. t sic dicit
q̄ iudet nō poterāt fernare pp̄ difficult
tē seruāt̄: qz nō poterāt de facilis fer
uare. t ideo multi erant trāgressores.
Qzāt t̄les sint maledicti: pb̄k p̄ septem
rā Deu. xxvij. d Maledict⁹ ois t̄.
vt faciat ea. i. opa ip̄leat: qd t̄ p̄dēt
nō faciebat. Et vlt̄r̄ ad. pb̄dū q̄ lex
nō iustificet ifert scripturā: Abacuk. iij.
dices: e Just⁹ ex fide vt. vita grē.
f Lex aut̄ nō est ex fide. li ex tenet h̄
materialis. sīc cu⁹ dñ: Ex ere fit statua.
t p̄t̄o dñ lex nō eē ex fide: qz in lege
veteri nō fuerūt data p̄cepta de credē
dis. b c̄ p̄t̄ ad legē nouā in q̄ feta est
explicatio credētorum: pp̄ qd Ro. iii.
Lex ver⁹ dñ lex factor. lex aut̄ nouā dñ
lex fidel. Hec est q̄ b̄ itelligēdū q̄ p̄s
veteris testamenti fuerūt sine fide: sine q̄
ip̄ossible ē placere deo. Heb. vi. Multi
enīp̄oꝝ furūt scī t̄ deo placettes: led
nō habuerūt fidē explicitā sīc p̄s no
ui testamenti in q̄ x̄itas apte ē p̄ p̄m re
uelata. g Sed q̄ fe. ea. s. leḡ p̄cepta. Heb. ioh.
h Aliet in eis. qz nō īcurrat pena mor
tis q̄ trāgressioꝝ. Iferebat: iō nō ob
cit absolute: viuet. h̄ viuet in eis: vita
corpali. vita ho sp̄ualis dat p̄ fidē cha
ritate formata. i X̄os nos re. s. ma
le. t̄ de pena trāgressioꝝ. legis debita
nos absoluēdo a bñito seruāt̄ eā. t̄ q̄
fec h̄ p̄ suā passionē p̄ q̄ legalia sunt
enacuata. iō bñdit: k Fact⁹ p̄ no. ma
le. t̄ sustinēs p̄ nobis pena mortis nō
culpā: q̄ mors iferebat maledict⁹ i. lege
s. p̄ suspētionē in ligno. l Quia scri
ptū ē: Deut. xxj. m. Maledict⁹ ois q̄ dñ
p̄dēt in ligno. t̄ q̄ p̄ suā passionē me
ruit p̄missionē factari patrib; sp̄lio
nē. iō bñdit: n At i. gētib; bñ. abrae
sz p̄missa. o Fleret in eis xp̄o. p̄
missio enī erat abrae q̄ in semine iō bñdi
cerēt oēs gēs. Hen. xxi. qz ip̄leat est
in xp̄o defēcētē ab abraā in carnē.
p At pollicitationē. i. p̄missionē.
q Sp̄us accipiam p̄ fi. q̄ das creden
tib; in ligno. r Fes. hic declarat ter
tia p̄s mōr̄ sup̄posite. s. q̄ hereditatis
eterna nō das p̄ legē: h̄ p̄ sp̄li fidē: qz p̄
missio h̄it̄ hereditatis facta fuit abrae
p̄ lōgū t̄p̄s an legis dationē: vt declara
ut plenū: Hen. xv. Si iiḡ baref ex lege
q̄ postea data est: sequeret q̄ p̄missio il
la per legē fuisse irritata: ex quo non
baref ex p̄missio: sed ex alia causa. hoc aut̄ ē in
conuenētē dicere de diuina. p̄missione diuina iura
mento firmata: q̄lis fuit ista. sīc p̄t̄z Hen. xxi. vbi
reperit hec promissio. t addit̄: Per memetip̄m in
raui dicit dñs t̄c. hac aut̄ ratione deducit Aplus
diffuse t̄ aliquatulū intricate. dices: Fr̄es fm
homī dico. i. per factū humanū ostēdo p̄sūtū.
s Tamē homīs. q. d. homo nihil sit respectu dñ.
Tamē homīs confirmati testamētū: in quo or
dinat de hereditate p̄ filiis. t Memo spernit.
l. immobilit̄ tenet. antiquitus enī bonies in su
is testamentis ordinabāt de successōe heredita
tis: t̄ adhuc sit in aliquib; terris.

¶ vult in

vñ Abrae

Blo.ordi. Ad Galathas La.

III

Nico.de lyra

Vult intelligi. et illud vnu est christus. dicit apostol: Non enim pot inueniri ali qd oes
gates bsdixerit. a Hoc aet di. Hoc pmisit de abrae. b aut testametu confirmatum
p iuramenta dico et affirmo qd lex non facit irritu. de qua non esset hoc putandum: qd data
est mihi ad tps: qd post multu tps a pmmissione facta abrae lex data est. de qua si eet be
nedictio: homines illius tps abrae Isaac et Jacob non eam habuisset. b Lex non fac
irritu. i. falsu: qd faceret ei p ea daret bsdicatio. Promissio
ei illa non dixit qd legem sed p semem. Qd si p legem bsdicatio fru
stra semini pmisit: et frustra semem ipm venit. Lex non facit ir
ritu: qd tam valeret ad euacuandam pmmissionem: qd esset falsa: et
de medietate. Euacuare. b Si ex lege da hereditas. i. eterna
beatitudine: tunc non ex eo qd pmmissione dixit: Destruit dominus: s: qd ex
pmmissione da. qd in pte ostendit: qd abrae de qd constat qd sine le
ge fuit dedit p reppromissionem. p xpm sepe pmisum.

c Quid igit lex lex. Aug. in libro retractionum. Oli cū
exponere hoc capitulu ita distinguendu putauit interrogatio
esset. Quid igit? Ac deinde esset resposito. Lex ppī trā.
c. Qd qd non abhorret a domino: s: melior mihi videt ista disti
ctio ut interrogatio sit. Quid igit lex? Et ifferat resposito p
trans. c. Qd qd non est ad iustitiam vla ab beatitudine:
que ergo est el? virtutis? Cur a deo data. Deinde ne frustra
videas data: cur data sit explanata. dices: Lex posita ē in me
dio ppter transgresiones. c. d Propter transgressionē pō. ē lex.
Posita est in medio: inter pmmissionē et semē: cui facta est p
missio. i. inter abraā xpī: et pplim dei eruditore sub timore
dei: ut dignus fieret excipere pmmissionē qd est xps. Vel ppter
transgressiones. i. et hō supbe de suis virib⁹ fidēs: accipit et p
cepta in quib⁹ deficiens et facit puaricato liberatoē salvatoē,
req̄z re queret. Data est ergo lex ad domādā homīs supbiaz
eiusq; pdendā infirmitatē. Data est etiā duris in flagelluz.
Data est etiā in signū futuro p: ut futura figuris attestaretur.
Ecce tamen cās data legis brevit̄ distincias: qd in epila ad ro
manos plen⁹ explicant vbi dicit: Lex subintravit c. e
Ordinata p ange. Lex dico ordinata p ang. los. i. moy
sen et alios ministros dci: vel ministerio angelorū hominib⁹
data: in quib⁹ angel⁹ erat vtqz pāl et filius et spūscetus. ali
qz sine villa distinctio p lone de p illos figurabat. Et nota
qd no ait data ordiata: qd ordinata data in tps natu
ralis legis. de qd cōniciūt sūt qd iuuane no potuit: t tps ḡe an
teqz de lege cōniciūt erat: qd ergo nūc ea reducit cōtra ordi
nē angelorū facit. Magno dei cōsilio factū ē ut post homi
nis casu illico lex no daret: vel dei fili⁹ mitteret. Huius enī ho
minis supbia pā experire arbitriū sui libertati sufficietia: et
arrogaret: et legē supflue data: et dei filii frustra vēisse iudi
care. Itē nisi pā lex scripta daref: p quā qd posset pbaret
xp̄i aduentū supflue indicaret. Ne igit hō detrahēdi occisionē ha
beret: reliqt eūz de pā in libertate arbitriū: in lege naturali: ut sic vires nature sue
cognosceret vbi cū desiceret vidēs sibi libē arbitriū no sufficere ad iusticiā: nec sic
se būliauit ad poscedā grām: sed supbe legē scriptā legi nature adiūcta sibi suffice
re reputas clamabat: Non deest qd ipleat hō deest qd libeat. Ut igit et de ipa cōvinceret
anteqz filii mitteret legē dedit: qd partim morbum detexit no cōspicit. Quia data in
vulnē morb⁹ et aucta ē infirmitas: no legē hō nature vito et diabolī instātia: ut ita co
gnita vtriusqz legis insufficiēta et sua infirmitate clamaret ad medicū: et qd eret ḡe
auxiliū et ita factū ē. Multiplicat̄ enī infirmitatib⁹: postea accelerauerunt ad medicū:
veniēs in forma serui sanauit vulnera hōs lāguidi. Hic ē samaritan⁹ ille qd ad vul
neratū qd inciderat in latrōes appropianit atqz vulnera ei⁹ alligauit: quē sacerdos et
leuita misericordiē p̄trāserat. i. lex yet⁹ et sacerdotiū: qd lex nemine ad pfectū duxit.
qd vēt ipē helis⁹: et rāxit se et coaptauit puero mortuo: et surrexit mortu⁹. Hic ē est
āgel⁹ ille i cui⁹ decessū mouebat aqz et sanabat vnu. Hic ē oīpotēs fmo qd a regalib⁹
sedib⁹ vēt dū mediū silētū teneret oīa. Primum silētū fuit an̄ legē. scdm sub lege. ter
tiū erit i glia. Primum ignorāt lāguois. scdm despatio curatiōs. tertiu adeptio sa
nitatis. Tū legē nāqz hō morbū suū no agnoscebat: ideoqz silebat: nec qrebāt reme
diū. Ut aut̄ lex subintravit et oīdit lāguidis vulnera sua: mox ruptū ē silētū: et cepe
egri poscere remediu. S: p opa legis vbi no ē sal⁹ sanari volētes: qd qrebāt iuentre
nebat. Tādē cōsiderāt hō nemine p legē possi saluari vliū iustificari: quasi p diutur
nos clamores fatigat⁹ et desperāt rurū loqz cessavit: et subsecutū ē fīm silētū. Tū g
oīpotēs fmo patris a regalib⁹ sedib⁹ forma serui induit⁹ in mūdū venit: samaritan⁹
ad vulneratū appropianit: angel⁹ magni cōsiliū ad piscinā descedit: helis⁹ ad susci
tādū mortuū accessit. i. sumi reg⁹ fill⁹ dō sensu patris: ad tollerādū morte passiōis d
equalitate maiestatis ad patibulū cruce: de sedē regali ad officinā peti de lumine celi
ad tenebras mūdi vliū inferni vētit: et veniēs locut⁹ ē pacē: dedit grām: apōsitus miseri
cordiā: pmisit veniā: et ita ruptū silētū ceperūt egri pura fide ac vera p̄fessiō: quasi
magnis clamorib⁹ flagitare remediu. et accelerare ad medicū: p quē vulnera sanare
tur: morb⁹ curare. Recepta ergo sanitati et donata future imortalitas felicitate ni
bil vltra restabit perēdū. Et tūc erit tertius bēni silētū. f In manu. In potestate
christi: ut staret dū vellet vel cessaret: ergo contra eū facit: qd eū destruxit. Alī in ma
nu mediatoris. Et quis mediator est inter duo extrema videretur vel christus non es
se de: vliqz duo dī cēnt. Ad qd r̄sidet et si mediator n̄ ē vnl⁹ s: duaz extremitatū: th
ḡk est deus

a Abrae dicte sūt pmmissiones. s. dīmē
p modū testamēti firmate: ut postea pa
tebit. iō sūt firme. b Et semī eius. s.
xpo in quo iplete sūt et nō in alio. iō dī
cīt semī in singulari. c Hoc aut dico

testamentū cō
firmatum a deo:

id est pmmissiones

ille p modū testa

mēti sūt cōfirma

te: qd iuramento

dīuio. d Que

post qdriū. et tri

an. Construēda

ē sic littera. Lex

que post quadrigē

gentos et trigā

annos a tpe. p

missionis facie a

brae. e Fctā

est. i. data in mō

te sinai. f Hō

irritū facit ad e

vacuādā pmisso

nē a, abrae factā

quasi irritā: qd tā face

ret si daref ex le

ge. iō subdit:

g Hā si ex lege

bereditas supple

daf. h Jam

no ex pmmissionē.

qz daf ex alia cā.

i Abrae aut p

reppromissionem.

firmā. k Do

nauit iesus. g no

ex lege.

l Quid igit. b

dh aplūs respo

det tacite qstōi.

Ex h̄m q apls

dirit qd ex lege non est iusticia: nec be

nedictio: nec hereditas psecutio: sed

p fidē qd sunt etiā in patriib⁹ ah legē. iō

posset aliqz qrere: ad qd lex mosalca fu

it data: qd videt b fuisse frustra. et b est

quod dicit: m Quid igit lex. i. ad

qd fuit vtilis. n Propter transgres

sionē. Hic r̄sidet ad qstōne ostēdēs tri

plicē legis vtilitatē. Prima est punitio

peccato: p in lege determinat certe et

graues. pene pro determinatis peccat:

quarum terrore cohīebantur homīs

a peccatis vlsqz ad tempus legis evan

gelice que est lex amoris. et hoc est qd

dicitur: Propter transgressionē. s. puni

endam et reprimendā. o Posita est

lex donec veniret semen. i. christus de se

mine abrae. p Qui pmiserat. i. in q

complende erat. pmissiones diuine. lō

sequēter redit apostolus ad ostenden

dum qualiter sit lex data. dicens:

q Ordinata per angelos. non enī fu

it data immediate a deo sed p angeluz:

vt habeatur Actuuz. vii. de moys. Hic

est qui fuit in ecclesia in solitudine cum

angello: qui loquebat et in mōte sinai:

quia tamen ille angelus in persona dei

loquebatur: frequenter nominatur de

us in Exodo.

r In manu mediatoris: id est in po

state christi ad mūrandum eam pro vo

luntate sua tanqz dominus eius. vnde

dicitur Mathei. xij. Dominus est fili

us hominis: etiam sabbati.

g Mediato

Glo.ordi. Ad Galathas

est deus vn⁹ cū deo patre p diuinā naturā cui mediat p hūanā.
a Mediator. Lex quā habet mediator iudeor⁹ tm̄ est: s tñ ipse
mediator nō est tñ invius psl. l. iudeor⁹ q̄ legē habuerūt: t geti
lñ. t iō nō querat̄ legem vt habeat̄ mediatorē. Mediator non
est vnl⁹ hñ tñ ē vn⁹ sufficiēs ad oēs recōciliādōs deo:qr de⁹: t iō
alid nō adiūgatis. Mediator aut̄ vnl⁹
us nō ē. Ang⁹. Sʒ duox:qr duos plos
discordes pacificavit in se lapide angla/
ribine numer⁹ deox:inde ril⁹ leg⁹ aufe-
rēs p q̄ discordabāt ḥdeos duos ī se. Sʒ
fm istos rps nō ē arbitter duox q̄ iducti
in legē de duob⁹ fecerūt vnu pslm: t vnu
us ppli null⁹ ē mediator: de⁹ aut̄ vn⁹ ē.
Hoc dicit ne xpm q̄ fm q̄ bō mediator: ē
p̄dicādō deū rni deo strari p̄dicare vi-
dere: qr̄ he homo iuxta qd̄ de⁹ cū patre
vnus ē:pas enī t fil⁹ vn⁹ ē deus.

† *Vnus ex patre est in eis vni & eorum.*
De pe. di. 2. *Aliq. Si filius dei in naturali equali /*
si ei. v. libe- *tate patris mā eret: nec se exinaniret for /*
ri. et ee. c 3 *mā serui accipies nō esset mediator dei &*
totam. *hominū: qz ipsa trinitas vn^d de^e est eadē*

foram. dominica. q[uod] p[ro]p[ter] e[st] in trib[us]. s[ed] in patre t[em] filio t[em] sp[iritu] sancto dicitur. eternitate t[em] equalitate p[ot]estate. Si g[ener]is xps vn[um] t[em] habet naturaz. vni medi[us] erit: q[uod] n[on] nisi tal[em] deder[unt] inf[us] deu[er] t[em] homies q[uod] ita sit medi[us]: vt de[us] sit p[er] diuinitate[em]: t[em] h[ab]o. p[er] hum[an]itatem natura[rum] h[ab]uana re[al]e. c[on]ciliens diuinis n[on] ostendis. H[ab]a ipse ve[n]tis p[ri]m[us] in seipso h[ab]uana diuinis sociavit p[er] virtusq[ue] nature colone[rum] in una eadeq[ue] p[er] sona. deinde oes fideles p[ri]m[us] recociliavit deo: du[is] sanati sunt ab i[nt]eritate supbie qui cu[m] q[ui] h[ab]ilitate p[er] credo dixerunt t[em] di ligendo imitari s[unt]. b[ut] Lex g[ener]is aduer. Q[ui] si quid[em] lex est p[er] transgressionem: g[ener]is est contra p[ro]missa ut p[er] ea impleat alif[er] g[ener]is p[ro]missa est. M[od]o: q[ui] ex lege n[on] est vita. i[st] eterna beatitudine: q[ui] si inde esse vita tunc in in-

^T 23. q. 4. c. *destituta; qm ininde ex ea vita ante iustitia: hz nō est ex ea iustitia. Et hoc est: hz hec autem conclusit oīa: iudeos omnino clausit sub peti d'ominio: le ipa. Al ostendit oēs ho- mines clasas sub nerō. f. Sed cōclu-*

missus clausus ibi p[ro]p[ter]o. Sed etiam
sit scriptura. I. q[uod] ad romanos; conclusit
de oia in iniusticia ut omniu[m] misereat
notis petis p[er] legem coelusi sunt; vt se excu-
sare non possint; si q[ua]ntum misericordiam. Sed
exclusit scriptura. T. I. o[ste]ndit oes hoies con-
clusos esse sub pcto. Data est enim lex ut si
petrini auferretur; si ut sub pcto oia conclusa
ostenderetur. Data est ut egru[m] de morbo p[re]u-
ceret q[ui] sibi sanu[m] videbat; ut pcto demon
strarentur non auferentur. Data est ut i[n]ueni-
tate h[ab]eatur ut non morbo sanaretur; in qua[si]

[†] ret le ho no vt mord^o lanare: i:z in puer-
cato*cione* morbo crescente medic^o reqrere*re*.
De co. di. 4. c. quō in fi. *Qui* g^o negat egritudinē suā: sup flui*iu*
dicit saluatorē. g^o t^o in natura n^ota creato-
rē laudemus: ap^o vitiū q^od nobis insi-
ctū est saluatorē queram^o. d^o Psal^o 47.

(Quod ergo post) euentri fides.
Spontanea: quā nullū meritū aduoca/
uit. f Custodiebamur. Non liberis
servi. g Cōclusi. ut sic assueti ducere/
i. De cōmūnū mur. h In ea. i. tam bonā fidē.
gu. suo. e. i. Que. tpe christi erat. k Beuelā/
da. Abi multa apta sūt q̄ prius obscura.
Ecce honor legis: qr custodiuit vt peda/
coqua: sed h nō magnū est: qr duxerū ē

non adultozum. **i** Pedagogus noster
In institutione christi qui ideo instituit ut s
quasi pueri ad perfectionem iustificemur.
In exequendis preceptis christi. **m** Om
per fidem. **W**os inde tempore fidei pedago
omnes vos gentiles qui non habuistis leg
go vestro exemplo deseruimus vos accipit
debitis hoc facere. **n** In christo: id est tu
et ad similitudinem mortis eius. **o** Ind
mes ei facti estis: quod est vobis honor et co
Quartus christus indumentū sit: alibi apostolus

La. III Nico. de lyra

a **M**ediator autem non est, sed duo sunt extremorum quod nullum est. **E**sse enim Christus mediator dei et hominum recollectus bonies deo patri: sed quod unum extremum est simpliciter indivisibilis, scilicet deus. ideo subdit: b **D**eus autem est unus. homines autem multi: scilicet tamen unum extremum per unitatem fidei. c **L**ex ergo. hic

^s qui deus et hō inter dñm & hominē.
a **mediator.** **M**ediator aut̄ yni^o nō a
a s non est inimicus pmissiois sed cōfirmat eam.
b ē:de^o aut̄ yn^o ē. **L**ex ḡ aduersus p b
missa dei: **A**bsit. **S**i enī data esset v
a s non solum ex opinione.
lex que posset viuiscare: **v**erē ex e
a s sed cū hoc non sit potius cōdemnat: et sub pec
cato concludit.
Iusta est fīctio. + **C**onclusio fīctio.

Si. lex manet et scripta vel q̄ nō dat spūm vivificare. s̄z tñm est scriptura. a s̄cū ergo data. b Ilex data est ve gratia quereret. s̄ideo de⁹ sic dispolitus ve homines nota sua et legis infirmitate accelerarent ad gratiā et credendo p̄missa cōseq̄ ren.

Ptura omnia sub peccato: ut pro
missio ex fide iesu xp̄i dareſ credē
Lex cōclūſit sub ip̄o. sed tñ fuit velis.
Tib⁹. **P**rius aut̄ q̄vēireſ fides: 1
a Honore legis vel inuiti. b nō liberi sed servi.
c q̄s in ergastulis. fuisse coacti. d q̄d exulta ī an-
tiquis.

g sub lege custodiebamur: conclusi in
b in eam fidez que reuelanda erat.
k a q*ui* lex custodiebat ad fidē itaq*ue*. b pueros

Itaq; l^ex pedagog^{us} noster fuit
in christo iesu: vt ex fide iustifice/
a s qd^o diu fuimus rudes: l^ex erat pedagogus.
I s mox vel in hac vita hoc bonū habem⁹ et ma/
nus in hercules.

remur. At ubi vénit fides iam nō r
a s. i. coactione q̄ nō est necessaria liberis:
sumus sub pedagogo. Omnes ei t
entes. Vnum er idem cū eo nō natura sed
charitatis copula.
filii dei estis per fidem in christo

a § per fidem estis in christo:inde quicunq;.i.cu/
iusq; conditionis vel sexus.
iesu.† Quicunq; eni in christo ba v
ptizati estis christum induistis.
a § in quo christo:id est in cuius fide. b § pro/
hil horum aliquis dignior est:ideo nemo iudaizer
quasi per hoc sit dignior.

†Mō ē iude² neq; grēc²:nō seru²ne
q; liber:nō ē mascul² neq; femia.

Rer fuit in christo iesu.
ie venientes ad fidez
uel in christo:id est
nes eniz filii dei est
gum deferimus: qr
em estis filii:quod er
? Quasi dicere: No
n institutione christi:
nistiis:id est confor
ontra estns pectio
olus apert dicens:
ad hunc
ulta iam non est sub ped
ris doctrina. et eadē rati
legalia: et sicut in natura
ctionem forme. ideo sub
li dei estis. adoptiū per
v. Quicqz in xpō bap
formes facti estis: et sic na
sed perfecto ētum ad g
distinctio ratione nation
subdit: Non est iudeus et
non est mascu. et.

ulta iam non est sub pedagogi disciplina: sed sub superioris doctrina. et eadem ratione adueniente euangelio cessant legalia: tunc sicut in naturalibus cessat dispositio ad introductionem forme. ideo subdit apostolus: tunc Omnes enim filii dei eritis. adoptant per fidem charitatem formatae. Quicquid in christo baptizati eritis christum induitis. id est corporis facti eritis: et sic non eritis in statu puerili imperfecti: sed perfecto Christum ad gratiam et virtutem: nec in hoc est distinctio ratione nationis: conditionis autem sexus. ideo subdit: Non est iudeus neque grecus: non serinus neque liber: non est masculus. etc.

•皆 10mcs all

Glo.ordi. Ad Galathas La.

a Mundi. Aug^o. Quia lex nō celestia sed terrena pmittebat: vñ transitoria vt mūndus vel in elemētis sūt neomenie. i. lunares dies & sabbatū.
b Vel plētudo tpis. i. postq̄ totū spaciū illud fuit adimplētuz quo lex durare debuit tūc misit de^o. Plētudo tpis. Sciebat qñ vēire deberet:
Vel etiā partē. Hō est enī hora e^r? vñ nra nisi volūtas e^r? An tñ lōga series hōconū pmittebā erat. c Misit de^o filiu^m.
Job.16.f An: Ego inqt a p̄re exiui & vēi hūc mūndū. Et tū
† de illo dicit euāgelistā Jobes: In mundo erat &
De pse. di. mūndus p ipm fa. ē: t mūndus eu nō co. Deinde cō
4.c. p̄prie in fi. iūgit: In xpria venit. Illuc & missus est vbi erat.
Die.23.e vñ & illud pphā dicit: Celū & terram ego impleo.
Querendū est ergo quō intelligā ista missio. Si tū sobrie de dei filio q̄ digna sūt opinemur. Ideo missū intelligere debemus: qz ex illo incōp̄hēsib^l
li inenarrabilius secreto maiestatis p̄fude dedit se cōp̄rehēdētū mētib^l nr̄is dei x̄bū nō solū cum
se eranaret: h̄z ēt cū habitaret in nob̄ sic scriptuz
2.Cop.6.d ēt Qm̄ ihabita. i. ill. d Ex muliere. Asūs he-
breocūtōis: multeres dīc nō corruptas b̄ feminas.
e Factū sub lege. At apparet circūci-
sus q̄s fili⁹ abrae cui pmissus erat: signuz habēs
eins cui pmissus fuerat in q̄ ipleta ē circūcisio: et
ideo signū iā cesser. Creditit ei abraā s̄ habituz
a3.q.4. an filiū in q̄ būdicerent oēs gētes: qd̄ iā factū credi-
cū i. legē mus. f At adop. si. re. i. pticipes essem⁹ dīcū
glie. Sic enī ipē nra natura participat: ita ad suā
vidēdā nos adoptat. Hinc enī adoptionē recipi-
mus q̄ ille vnic⁹ dei fili⁹ nō dēsignat⁹ ē pticipa-
tionē nr̄e nature: fact⁹ ex muliere vt nō soluz vni-
genit⁹ eset b̄ etiā p̄mōgēt⁹ in multis fratrib⁹ fie-
ret. Adoptionē autē dīc vt disticē intelligam⁹ vni-
cū dei fili⁹. Nos ei bñficio & dīgnatioē fili⁹ dei su-
m⁹ ille natura ē fili⁹: q̄ h̄z est qd̄ pas. Aug^o. Otra
Faus. Antīcū eī filiū de^o h̄z q̄ genuit de substanciā
sua: nos āt nō de substanciā sua genuit. Creatu-
ra ei ip̄l⁹ sum⁹ quā nō genuit b̄ fecit. Et lō vt f̄res
dicat. xp̄i fm̄ nr̄m modum faceret adoptauit. Iste itaq̄
mod⁹ q̄ nos de^o cū tā ēsem⁹ ab ip̄o nō nati s̄ cōdi-
ti & istituti xbo suo & gra sua genuit vt fili⁹ eius
Job.1.b essem⁹ adoptio vocat. vñ: Dedit eis po. si. dei si.
tē. g Reciperem⁹. Dicit si accipem⁹ vt signi-
ficaret nos b̄ amissile in adā: ex q̄ mortales sum⁹.
b Misit de^o sp̄i. Amb. Ut ei p̄barem⁹ adopta-
ti ēt a deo in filios: spūm suū dedit nob̄: q̄ signū
p̄tis ondat i filios: vt qz nos b̄ nō auderem⁹ dīce
re iſfirmitate & idignitate nr̄a. suggerat vt audea-
mus dicē: Spūm fili⁹. Nota spiritū ēt esse fili⁹. Et
nota ēt b̄ trinitate. Aug^o. Iug. Joba. Si fortis alii
q̄s q̄rat vtrū & a filio pcedat spūscūs. Filii enī
sol⁹ p̄tis ē fili⁹: t pater sol⁹ fili⁹ est pas. Spūs āt
scētūs nō ē vni⁹ eo p̄ spūs b̄ aboy. vñ dñs ait: Spi-
rit⁹ p̄tis vñ q̄ loquit⁹ in vob. Et apls ait b̄: Misit
de^o spūm fili⁹ sui. Et multa alta sūt testimōia q̄bus
evidēnē ostendit: t p̄tis & fili⁹ esse spūm q̄ in trinitate de spūscūs. Nec ob-
alud estimo ipm̄ xprie vocari spūm scētū: cu etiā si de singulū interrogemur:
nō possum⁹ patrē & fili⁹ dicere nisi spūz: qm̄ spūs ē de^o. Qd̄ ḡ cōtēr vocā-
tur & singuli. Hoc xprie vocari oportuit euz q̄ nō ē vni⁹ eoz: h̄z in q̄ cōitas
apparet ambori. Cur ergo n̄ credam⁹ q̄ etiā de filio pcedat spūscūs: cū
fili⁹ quoq̄ ip̄e sit spūs. Si enī ab eo nō pcederet: nō post resurrectionē fe-
Joh.20.f represētās discipulis insufflasset. dīces: Accipite spūm scētū. Quid enī alli-
ud significavit illa insufflātō: nī q̄ pcedat spūscūs de ip̄o. ad b̄ tā p-
Mar.5.c tiner q̄ alt de mullire fluxū patiēt. Tēgit me aliq̄s: ego enī sensi virtu-
tē de me exīs. Nā virtut^l noīe spūm scētū ex eo claris est appellari: qd̄ ma-
Zuce.1.d rie angelus dīrit: Et virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. Et dñs p̄mittēs dis-
Ibi.24.g cipul. alt: Sedete b̄ dōc īduam̄ virtute ex alto. i Spūm scētū ē vir-
tus q̄ de illo eribat: t sanabat oēs. Dicit tñ ip̄e fili⁹ a p̄cētē pcedere: qz
ad eū soler referre & qd̄ ip̄l⁹ ēde & t ip̄e ē. q̄ alib: Ma ea doctrīa nō ē meas:
sz ei⁹ q̄ misit me. A q̄ h̄z fili⁹ vt sit de^o: ēt de deo de^o: ab illo h̄z vt & de il-
lo. pcedat spūscūs. k Clamatē. Hiero. Notādū q̄ clamor in scēpturē
nō magne vocē emissio: b̄ scētē intelligat⁹ et iſtōis magnitudo. l Abba
pa. Elegāter duo xbo idē significātia posuit xp̄i vñiuerſū pp̄lūm q̄ de iu-
deis & gēnib^l in vnitatē fidēi vocat⁹: vt hebzeu x̄bū ad hebreos: grecum
ad gētes p̄tineat. Utriusq̄ āt xbo eadē significatio ad eiusdēm fili⁹ spūscūs
vnitatē. m Qui natura nō sūt dñ. Amb. Anā dei veri esse naturā ostē-
dit. s. patris & filij & spūscūs. Quid autē ē natura deū esse: nisi vez deū esse.
n vñ alibi Aplus: Cōuersi estis seruire deo viuo & vero. n Immo cogni-
P̄s.62. Hoc genere locutionis frequētē vtrū scriptura. An: Sic in isto apparuit
tibi vt viderē virtutē tuā & glām tuā. i. vidisti me vt viderē te. Cognoscit
nos de^o

Nico. de lyra

pmittebat: v*l* transi
res dies i*sabbatū*.
et adimplētū quo lex
bat q*nū* v*eīre* deberet:
tas e*r*? *N*ū t*nū* lōga se/

Sū t*nū* t*erriti* minis: t*nū* capti blādich*s*.
b mūdi eram² f*uietētes*. *† At v*b* vi* v*eīt* a
s. i. post c*ps* p*cedes* ad i*pletū* ē: v*l* q*nū* i*co* plene
sp*ūs* dona d*āt*. b *s* fecit v*isibilē* hominib*s*.
c plenitudo t*pis*: misit deūs filium b
s et*riā*.
d suum factum ex muliere: factum v
a *s* sub onere legis sicut sub alijs penis. b *s* nō vt
ab ea exp*are*: s*z* ve ab ea liberaret sicut a penis.
sūb lege: vt eos qui sub l*g*e erāt e
a *s*. i. b*oya* q*nū* g*ram* d*an*t: *q* s*u* fili*u*. *s*icut p
ticipat n*ra* natura: ita ad su*a* nos adoptat.
f redimeret: vt adoptionem filio*x* f
s non solum nos iudei qui credim*u* fili*u*: sed et vos
gentiles quod p*bat* effectus: quia misit.
s reciperem². *† Quoniam autē est* l
a *s* pater. b *s* q*nū* et*riā* filius mittere.
s qui probat vos esse filios.
b fili*u* dei: misit deūs sp*ūrūm* fili*u* k
a *s* t*ā* iudeo*x* q*nū* g*ētū*. b *s* q*nū* fac clamare q*nū* n*ū*
q*nū* p*sumere* n*ū* n*ū* sp*ūs* doceret.
k sui in c*ōrdā* v*estra* clāmantē: m
a *s* quia sp*ūs* clamat in v*obis* pater. b *s* a rem
p*ote* gracie. *s* a r*pe* christi.
l tabba pater. *I*taq*z* iam n*ō* est n
a *s* aliquis n*ām* qui in x*pm* credim*u* vt olim. *s* ex
dilectione seruens. *c* in futuro.
seru*u* sed fili*u*. *† Q* si fili*u* et heres q*nū*
a *s* per operationem dei. b *s* modo fili*u*. sed t*ūc*
quādo infideles. c *s* er i*ra* erat aliqua excusatio.
p*er* deūm. Sed t*ūc* quide*z* ignō s
a *s* sui sed opinione hominum.
m rantes deūm: his qui natūra n*ō* t
a *s* cum operta veritas. b *s* et*ra* grauius pec
caris q*nū* olim.
sūt d*y*: seruiebat*z*. *M*ic aut*u* c*ō* /
a *s* quod non a v*obis* sed potius gratia dei ap
probati et amati.
n gnouerit*z* deū: s*mō* cogniti sit*z* a
a *s* a fide. b *s* vt a*n* c*ō* versionē.
deo: quō c*ō* nuerit*z* itēuz ad a

de sp*ūs* t*ūs*. Nec ob
e singul*u* i*terro* gemurz
o*e*. *Q* d *g* cōiter vocā
n*ō* co*x*: s*z* in q*nū* cōitas
p*cedat* sp*ūs* t*ūs*: c*ū*
o*post* resurrectionē se
in sc̄tū. *Q*uid en*u* ali
us de i*po*. ad b *et*riā** p
q*nū*: ego en*u* sensi virtu
ū est appellari: q*nū* ma
Et d*ūs*, p*mitte* dis
Sp*ūm* fi*l*. *H*ic ē vir
a p*re* illū p*cedere*: q*nū*
Dea doctrina n*ō* ē meas
ab illo h*z* vt et*de* il
ū q*nū* clamor in sc̄ptur*z*
agnitudo. *l* Abba
t*ūtūs* pp*lūm* q*de* iu
ad hebreos: q*de* iu
ad eiudē fidel sp*ūs* q*nū*
veri esse naturā ostē
esse: n*ū* ver deū esse.
ro. *n* Immo cogn
i*s*: Sic in sc̄to appar
et viderē te. Lognoscit
nos de*z*

a At v*b* venit plenitudo t*pis*. i. t*ps* t*ps* in quo
data ē plēitudo sp*ūs* t*ūs*. *† Al* alter: b *P*le
tudo t*pis*. i. ipletio t*pis* p*teriti* a deo patre diffi
nit*z*. c *M*isit deū filiu*u* su*a* factū ē: m*ill*ere. *q*
t*ū* ad corp*u* s*ūpū* de virginē. d *F*actū sub le
ge. *q* voluit legalia sua
re. e *U*teos q*sub* le
ge erāt. legalib*o* obsernā
tūs obligati. f *B*edi
meret. p*lu* passionē per
quā obtulit dicta obliga
tionē. g *U*t adoptio
nē filiorū. l. dei. b *R*e
cipieremus p*xpm* q*nū* est ei*o*
fili*u* naturalis. r hāc filia
tionē declarat p*sequēter*
per effectu*z* dicēs.
i Q*nū* aut*u* estis filii: id ē
vt hec filiatio m*ōstraret*.
k *M*isit deū sp*ūm* fili*u*
s*u*. i. sp*ūm* q*nū* dicit sp*ū*
ritus fili*u* sicut et patris eo
q*procedit* ab vero*z*.
l In corda vestra. p*gra*
tie infusionē. m *C*la
mant*z*. i. clamare facientē
p*confessionē* fidet*z* Rom.
x Lorde en*u* credit ad i*usticiā*: ore aut*u* confessio fit
ad salutē. *† Al* alter: *C*la
mant*z*. i. per signū sensibili
le ostendente*z*. sicut Hen.
i*iiij*. dicitur: Vox sanguis *f*
fratris tui abel clamat ad
me de terra. In primitiva
enim ecclesia baptiq*z* da
batur spiritus sanctus in si
gno sensibili significante
gratiam infusam menti: et
per consequens filiationē
adoptionam et paternitatē
sibi correspondentem.
n Abba pater. confiten
do deūm patrem. et ponū
tur hic due dictiones idēz
significantes. Prima he
breica vel potius syriaca:
tamē ea communiter v*ti*
tur hebrei: q*nū* lingua syra
et hebrei sunt propinq*z*.
Secunda greca: licet ea v*ti*
tur latini ad significandū
q*de* deūs p*otēs* de
sūt deūs p*otēs* de
ludalismo et gentilitate ad fidē v*nū*ire in fidei con
fessione. et ex dictis infert c*ō*clusionē. dices
o Itaq*z* i*nū* est seruus s*z* fili*u*. i. q*nū* cōfite*z*
fideli*u* deū patrē. p *Q* si fili*u*. p*adoptionem*.
q Et heres p*deū*. sp*ūm* adoptant*z*: filio en*u* ad
optio debetur aliqua p*hereditatis* fin leges.
r Sed t*ūc* quidē. *M*ic arguit galatharū ingrati
tudinē. p*filiationē* en*u* dei adoptionē erat libera
ti a seruitute legis vt predictū ē. et i*do* magna erat
ingratitudo hanc seruitute recipere tan*q* dei do
nū esset insufficiens ad salutē: et erat maior ingrati
tudo in gentibus cōuersis de idolatria: q*nū* sc̄no
erant nutriti in obseruantias legalibus: sicut fure
rant conuersi de iudeis. ideo dicit*z*: Sed t*ūc* qui
dem. s. ante conuersionem vestram. s *D*igno
rantes deū. verū. t *H*is qui natura n*ō* s*ūt* d*y*.
sed solū fictione hominū: cuiusmodi sunt t*ūtūs*
v Seruitebatis. colendo ipsa. *x* Bunc aut*u*.
post vestram conuersionē. y *C*um cognoueritis
deū. per fidem. z *I*mmo cogniti sit*z* a deo.
qui vocavit vos p*su* gratiā. a *Q*uo cō
timini iterū ad infirma et egēna elementā. i. ad le
gales obseruantias: que dicuntur elementā ratio
ne predictā: et infirma et egēna: quia non i*stifica*
bant nec gratiam continebant: sicut faciunt sacr
noue legis

Ga filoli. Qd natū est in te: nō dū enī de la natū erat: sic nascit̄ parvuli in viscerib⁹ ecclesie donec formati erēt. Aug⁹. Filoli. Itē incipit ostēdere ex ipsa lege quare nō sit tenēda. Mē imitamini qz filii mei estis. vel nō soli ex supradictis p̄bas lex dimittēda sed et auctoritas tpi⁹ legis hoc ostēdit. Filoli dicite. Respōdetē: vſeqz

huc enī pēdet̄ s̄nia. Et interponit̄ illud: qz ite. par tē. d Legem legistis an nō. Quicqz qd eligat̄ p̄ban⁹ stulti. Si nō legerūt̄: non debēt recipere qd ignorat̄. Si legerūt̄: ipsa p̄bar se dimittēda. Qz si nō intelligit̄ stulti sunt. e Scriptū est qz duos. cū plures habuit: sed de duob⁹ scriptura sp̄ualiter singula exequit̄: innuens aliquid egregiū in his p̄figurari. g Unū de ancilla et vnū de libera. Nec hoc frusta distinxit̄ uterqz de abram sed diuerſia opatiōe: qz q̄ de ancilla fm̄ carnis naturā. Quia iuuenia de sene solet cōcipere. Qui de libera: nō fm̄ vim carnis vt vetula steriles de vetulo: h̄z p̄ opatiōnem dei qz pm̄lit̄. Illū q̄ genuit̄ demōstrans cōsuetudo naturā. Illū vero dedit̄ pm̄ssio si gnificans gratia. Ibi human⁹ v̄lus ostēdit̄: hic diuinū bñficiū cōmēdat̄. Allego. Abraā ē dē pater: q̄ ē pater multaz gētiū: libera nouū te. dās oībus p̄ xpm̄ nouū gratiā. Agar v̄et̄ te. In v̄trogz genuit̄ de⁹ sibi filios q̄ seruit̄: h̄z i veteri iudei serui qz timore: pene et pm̄issionib⁹ tp̄alū: et h̄z est fm̄ carnē: q̄ penas horret̄ et dulcia amat̄. H̄ra noui te. partit̄ liberos q̄ ex dilectiōe seruiat̄: nō vi carnis h̄z ope dei. Quis enī i possibiliā fm̄ naturā crederet: q̄ suauia sūt in p̄nti cōtēneret: nisi vīla speraret: nisi virt⁹ dei h̄t̄ in eo oparet̄. b Donec christ⁹. Quē de⁹ formasti⁹ formosus sit in vobis. Uel vt formosus alijs p̄ vos appearat̄. Hraū dictuz quasi diceret eos formari in christo. Donec xps̄ formet̄ tē. Ut s. recipiat̄ silitudi⁹ nē ei⁹ quā vestro vītio p̄didistis. Perpaūcorū enī est penfare: q̄ labor sit in p̄dicatio⁹ patrū q̄lāt̄ ve dolorib⁹ atas in fide et cōuersatione recta p̄turiū. v̄h ap̄ls primū p̄ fidē illos genuerat̄ i baptismo: fed postea deformati sūt p̄ pseudo et infirmi facti: nunc cū dolore reformat eos. v̄n addit̄: donec forme⁹ christus in vobis. Cōcipiētes enī fide et sensum fidel nō aduertētes formatū chris⁹tū in animis suis habere negant̄.

Aug⁹. Formaf̄ enī xps̄ in corde credētū: cū illis sacramēta grē pandunt̄: et ea q̄ obscura videbāt̄: p̄spicua sūt. l c Uelle aūt̄. Sc̄ies ap̄ls h̄re maiorē vim sermonē q̄ ad plēntes fit: c̄pit apliā vocē l̄t̄is cōphēsam i p̄nti cōmutare. Scriptura c̄i diuina edificat̄ lecta h̄t̄ multo plus p̄dest si de l̄t̄is mutat̄ in vocē. Magnā siqdēm vim habet̄ vox viua: vox d̄ auctoris sui ore resonās q̄ ea. p̄ nūciatione p̄ferit̄ et distinguit̄ q̄ in hominis corde generata est. Est itaqz sensus: Quia cōfun. in vo. velle litterarū vocē p̄fēns de meo ore p̄ferre: vt vos solito serueri or ipse coriperēt̄ q̄r̄ ep̄la nō pōt̄ vocē obiurgātis exprimere: nō valer̄ trascētis resona/re clamorē: et dolorē pectoris apliib⁹ exp̄licare. Hō habeo q̄ppē fruct⁹: q̄s solēt̄ de discipulis h̄re doctores et sine ea semē tactū est doctrine. Ita vt cū Hieremias dicam: nō p̄fui nec p̄fuit mībi quisqz. f Duos filios. Aug⁹. Plures habuit: post mortē enī sare: de aliavore, s. cethura alios genuit̄ q̄ nō p̄tinēt̄ ad h̄c significationē. b Per allegoriā dicit̄ q̄ aliquid aliud videt̄ sonare in verbis: et aliud i intellegēt̄ significare: sicut hic p̄ abraam dē pater: ip̄e ē enī pater multaz gētiū. Abba ei pāt̄: am inultarū. Et subaudis gētiū. i In monte sīna. Qz i tali loco significat̄: q̄ h̄altas gētes cēnt̄ sup̄bi de mādato: vel ip̄i essent sup̄bi et tumidi h̄ ip̄m mādato. Qd testis ē agar. i. significat̄ p̄ agar: agar alienatio: q̄ alienat ab hereditate. k Qui mōs. Amb. Per oīa ē cōfūct̄: et sīlis ei hierlm̄. i. iudalco p̄plo q̄ nūc ē. i. q̄ tp̄alit̄ seruit̄: tor⁹ p̄plo māt̄ singuli sūt filij. Uel. p̄selyti: q̄ oīs timore pene seruit̄: p̄ h̄ oīa p̄z q̄ vel̄ lex nō ē tenēda: b̄ noua q̄ surſū: q̄ libera. l Arabia. Humili

a Nō bene. h̄z simulatorie et ad malū vestrū. tō subdit̄: b Sed excludere vos volūt̄. ab euāgelica veritate. c At illos emulemini. i. imitemini in legalib⁹ obseruāt̄. d Bonū aut̄ emulamini. i. imitamini. e Et nō tm̄ cū p̄sens sū apud vos. i. fui: q̄r tūc nō erat p̄sens q̄n̄ scripsit h̄ac ep̄lam et q̄ fernēter p̄fectū eōm̄ desideret ostendit̄. dēcēs: f Filoli mei q̄s iterū parturio. i. cū lachrymis et dolo re d̄ errore vos reno co: sicut prius reuocauit̄ vos a gētilitate. g Donec forme⁹ xps̄ i vobis. p̄ sinceritatē fidei formate. h Uelle aūt̄ eē apud vos mōr̄ p̄sēntia corporali. i. Et mūta. vo. mēa. increpādo vos asperet̄ q̄m̄ x̄bis suauib⁹ vobis scribo. et subdit̄ causa. k Qm̄ cōfun. in vo. i. apud alios fideles cōfundoz de vīa subversione. l Dicite mihi. hic ponit̄ sedā silitudo ad ostēdēdu cēt̄ationē legaliū: et accipit̄ de scriptura H̄s. xv. t. xx. et primo p̄nit̄ figura. sc̄do ad p̄positū ad aptat̄. l̄b̄: Nos aūt̄. Circa p̄m̄ dicit̄: Dicite mihi q̄ sub lege vultis esse: falsis aplis acq̄scēdo. m Legē nō legistis. i. libros moyl̄ q̄ apud hebreos p̄pice lex cōfūct̄. q. d. videqz q̄ nō legistis: vel si legistis nō intellexistis. n Scriptū est enī. in locis p̄allegratis. o Qm̄ abraā duos filios habuit de cethura: vt p̄z H̄s. xxv. sed istos duos hic tm̄ expr̄ h̄cā mit apls: q̄ de illis magis loq̄ scriptura: q̄r faciūt̄ ad p̄positū. nō alij. p Unū de ancilla. h̄z bisimae. q Et vnū de libera. s. Isaac. Sc̄idū tñ q̄ agar mater bisimae fuit v̄xor abrae vt dicit̄ est H̄s. xvii. q̄r sara erat v̄xor et̄ principalis. ideo h̄agar retinuit̄ nomē ancille. r h̄z q̄ de ancilla fm̄ carnem natus ē. i. p̄ modū naturalē. s Qui aūt̄ de libera p̄ reprobationē. l. dei adiuvātis naturā: q̄r sara erat sterilis: et cū hoc trāslaterat in ea tēpus cōcipiēt̄ q̄i cōcepit̄ isaac: erat enī tūc nō nagenat̄. H̄s. xvii. t Que sūt p̄ allegoriā dicta. haber et̄ s̄era scriptura quadruplicē sensū. s. historigē: q̄ p̄ voces significat̄: et̄ mysticū q̄ p̄ rem significat̄ intelligit̄: et̄ h̄ē triplex. l. Moralit̄: q̄n̄ intelligit̄ qd agēdū sit̄. Allegoriē: q̄s designat̄ qd cēdēdū. Anagogicē: q̄i signat̄ qd i patria sperādū. Et hec posunt videri in hoc noīe hierlm̄: qd sensu i rāli signat cūntatē iudee metropolim̄: moraliā aīam fidelē: in allegorico ecclēsiā militantē: i anagogico ecclēsiā triūphantē. vñ versū: Littera gesta docet̄: qd credas allegoria. Moralit̄ qd agas: q̄ tendas anagogia. v Hec ei sūt tē. fm̄ sensu allegorici. x Unū qdē i mō. sīna. q̄r v̄et̄ testamentū fuit ibi datū a deo: cuī i h̄ fuit abraā figura. y In fer. ge. i. subiūctēs seruit̄ ti legaliū: qd fuit on⁹ iportabile: vt dicit̄ ē. s. ih. ca. z Que ē agar. s. significatiue. fuit enī figura seruit̄ legalis. a Sīna ei mōs ē i arabia. i. h̄z sīna fm̄ i rālez sensu multū distet a hierlm̄: tñ cōfūct̄ ē ei fm̄ sensu allegorici: q̄r seruit̄ legis p̄ motē sīna significata tūc vigebat in hierlm̄: v̄bī erat tēplū i qui oī offerebāt sacrificia et̄ exercebāt legalis: nō dū enī erat destrictum p̄ romā: et̄ nos: q̄z

l̄ ras; vel

State et nolite quæ. Si circuncidamini. Aug. Circuncisio et cetera legalia ita natis et institutis non sunt noxia: sed non necessaria: magis noxiæ erat ea prohibere quam noxia. Hæc vero ad talia non sunt cogendi: sed si nolunt eis congruere ut Timotheus non sunt prohibiti: sed si in his confidunt sunt predicti: sed bis quod illa tenere ne videantur probata potius quam terminata: genitum vero non sunt imponenda ne videantur aut non tam committendi christi institutiona aut adhuc committere sed cessando tamen per se gna furori fuisse: quod cum bonore paulatim desidero erat sepelienda: non ut sacrilegia gentium fugienda. Hiero. Ant ista legia post christi passionem sine eis spes ponatur sine non obseruantibus dixit et nostra nisi dispensatione custodiatur. An inquit: An teque impiperet nos predicatione oportuit circumcidere. Nunc autem legi sicut succedit nihil puderit fideli addita circuncisio sed obterminata.

Amb. Malum enim malum est ex libero servitu fieri quam nasci. b Debitor est vni. i.e. Hoc tamen alit ut terror et innumerabilitas obseruationum quod in lege scripta sunt (ne oes implere cogerentur: quod nec ipsi iudei: nec patres eorum implere potuerunt sicut petrus ait) abstineretur ab his quod eos alii subjicere cupiebat. c A gratia excidit quod ad hunc venit ut cessante onere iustificetur: quod quod reducit hanc perdit. d Mos ei. Qui in lege confidit amittit gratiam quod ex contrario potest videri: quod ex fide iustitia et spes. i.e. eterna beatitudine: et hanc facimus per spiritum: ne putemur falliri. e Spem iusticie. i.e. quam sperat iusticia. s. vita eterna: vel quod sperat ipsa iusticia. Fides enim esurientis et sitiens iusticiam sperat in ea renouari et perficere. Vel spes iusticie est Christus ex quo sperat iusticia ipsa. f Nam in Christo Iesu tecum. His vero quod in Christo Iesu voluntate vivere virtutes appetende sunt et virtus sicut nec appetenda sunt nec fugienda ut circuncisio et puritatem quam valent in Christo. g Sed fides. Aug. Sine dilectione fides inanis est. Fides cum dilectione Christiani est. Alias est demonis. Nam et demones credunt et contra miscent. Qui autem credit tardiores sunt et peiores quam demones. Sed multum interest: utrum quis credit ipsum esse Christum: an credit in spiritu. Nam ipsum Christum esse demones crediderunt: nec tamen in Christum crediderunt. Ille enim credit in Christum quod sperat in Christum et diligit Christum. h Currebat bene. Hic landat Galathas et eos per quod induit sunt ut iudicare vellit iudicetur: et non illis consentiantur monere. i. Modicis sermonibus. Aug. Ne putemus paucorum hominum insidias contenerendas: ut enim scintilla parvares est: et pene dum cernit non videt: Sed si somite comprehendit: et nutrimenta sunt uenientia mentia verba latissimam saltem regionem consumit. Et sicut fermentum res modica videntur et nesciunt: sed cum farina conspersum totam massam corrumpt: et in illius viu transire oportet miltum est. Ita et doctrina pueris ab uno incipiens viri duos aut tres primi in exordio reperit auditores: sed paulatim ut cancer serpit in corpore. Et iuxta vulgare puerib;: vni pecudis scabies totum comedunt gregem. Ita et scintilla statim ut apparuerit extingueditur et fermentum a masse vicina se mouendum et scabiosum ait a caulis omnem repellendum. k Confido. Ideo confidere de his se dicit: quod non sponte sed circumcidet errabat. Et tamen ostenta non vera via facile credit eos reverti. l Cotturbat. ut. i.e. mutato ordine de spiritualibus suis carnales. m Quicquid est ille. Occulte inquiunt petrus lacerat: cui. s. in facie se restituisse scripsit: quod non recto pede incessanter ad euangelium veritatem. Sed nec paulus tam paci maledicto de ecclesi principi loqueretur: nec petrus dignus ut portaret iudicium ecclesie.

B

s. et qui liberum. f non est levior haec servitus quam idolatria. a tate et nolite ite La. V b a nec saltus circumcisione: quia rū iugis seruitur cotineat. a qui sum note auctoritaris.

t. Ecce ego Paulus dico vobis: a ut spem salutis in eo habearis. b ut circuncisio tamen non solum non potest sed obest. qm si circuncidamini: Christus vobis nihil proderit. Testificor autem sic olim ante fidem. f iudeo et genitum. b ut habenda iusticia. tate rursus omni hoī circumcidenti se: a s. i.e. debito oia legalia debet implere quod exigit circumcisione. f ut eni baptismus suus: sic circumcisione suus exigit iustificationem.

b qm debitor est in iustificatione legi facieat. a f pps non poterit quod vos quod gratia Christi primum plemitur. b f virtutib; Christi. c f vos dico. d. Euacuati estis a Christo. Qui est aliter non noceret circumcisione. f credit iustificari. b f futura. i. indigni estis beatitudine eterna in lege iustificamini a gratia excidi. f iam habita. f qui non fallit. d stis. Mos ei spū ex fide spem iustitiae. a f ex fide. quod non ex alio. b f his qui sunt. c f exspectam. f Nam in Christo ie i su neque circumcisione neque reputum. f que non occisa.

s. aliquid valet: sed fides que per dicitur. a f dei et proximi. b f hec olim fuit in vobis. f vel charitate. f opa fidei in perficendo. b lectionem operatur. Currebat. f quia ex dilectione.

bene. f Quis ergo vos fascinavit in me? a f velero se igerit. b f ipsi laborare oib; modis cursu vestrum impedire sed nemini vos coles. f illo. veritati non obediens. Remini co/ n a f saltus eos audiendo: quod opera legis seruanda sua/ der. b f quasi ideo ne colesseritis: quod est quod vo/ lunt vos mittere sub iugis legis.

f senseritis. Persuasio hec non est. a f. i.e. deo. f sed diabolo. b f ad vitam. c f non consentieritis quod modicum. f.i. illi pauci acidi vel hec persuasio vel circumcisione spuma legis.

i ex eo qui vocavit vos. f Adhuc tu quod congregacione ecclesie fidelium. s. vel virtutem. f fermetur tota massam corrumpt. a f hoc horro et confido. f quod boni. f deo organo. k Ego confido in vobis in domino: quod ni/ s a f quasi confido in vobis sed ille. b f quasi pu/ rum fons irelletur vestri. f sustinebit damnationem. f quod docui.

l hil aliud sapienti. Qui autem turbat v/ s per nullo pareat ei. f si carne sit filius abiit. m vos portabit iudicium: quoniam est ille. f

ipse tamen ut doctor principalis docet eam expondere per allegoriam. Quid si quis exponeret idem allegatum de agendis: eum tropologia. si de speratus: eum anagogia: sicut apostoli expones de credendis ut fiat allegoria. ex hoc enim non sicut dicit expostores sensu mysticu in allegoria apostoli: sed in veritate textus alle gati. vide. s. j. Cap. iij.

In eo. ca. de ludo blasphemare vide corrup. Gen. xxj. 26. La. V

Tate Postquam apostoli suam sen

tertiam de cessatione legalium ostendit multipliciter esse in

statu. hic cōsequitur idem Galathas ad eius obseruatiā: et dividit duas partes: quod prius inducit ad hoc ex eiusone mali. secundum ex cōsecutiōe boni. ibi: Tunc in libertate. Primū autem malū quod evadit per inīas apostoli et seruitur quod est mors ciuilis. i.e. dicitur Statu in fide catholicā. Ib Et non iterum illi secundum legem et seruitur erat quod est sporabile. on: ut dictum est. s. iij. ca. Secundum malū est amissio grā Christi. quod tagis cum dicitur: c Ecce ego pau. et piz tunc. Tertium est obligatio ad in iustitiam lege faciēdā: quod vix aut nūc potest quod sa cere: quod nota. cum dicitur dicitur Tertius autem tunc. sicut ei in suscepētiōe baptismi obligat recipiens ad fidem catholica seruandā: sicut circumcisione obligabat ad legem mosaicā faciēdā: quod si lex mosaica de lex facta: sic lex evangelica de lex fidei. No. iij. Quartū malū est separatio a Christo: et hoc nota. cū dicitur: e Euacuati estis tunc. i.e. obseruatiā legalium quod est iustificari et repentes non sufficere vobis sed Christo ad salutem: et per omnes blasphemare f. 76. matem tamen ipso ipotest. f Mos enim spū. i.e. per baptismū. g Ex fidei Christi b Spem in. ex parte. i.e. eterna beatitudine: quod est merces iusticie per Christum datus. i. Nam in Christo Iesu tamen non sufficere ad salutem cōsequēdā: ad quam regredit v. 7.4. ta gratia. l Currebat. Hic certe cōfusionē ex dicto. s. i.e. galathae impedit erat a perfici iusticie per falsos apóstolos. d. Currebat b. ad brauius salutis eternae. m Quis vos salvabit ab isto cursu: supplex docet vos. n Veritatis non obtemperat non quiritur sed ignorat: sciens quod v. erat per falsos apóstolos: h. ex admiratione: sic salvator Luce. viij. Quis me tetigit? o Persuasio hec. s. seruādi lega. f. 7.4. lia. p. Nam est ex eo tunc: quod non est ex instincione Christi: sed diaboli. q. Mos dicitur ferme. k. bonum est constitutum ex obligatione circumcisiois bonum malum autem ex singulis defectibus: ita quod una sola circumcisio mala facit totum actum malum: et sicut in congregatiōe fidelium vnum puerus in fide corrumpt alios: quod tamen apostoli confidebat de correctione galatharum. subdit: r. Ego confido in vobis. q. ad admonitionem meam vos corriget. s. In dho. i.e. adiutorio.

um det: ita et nihil aliud sapientis. nisi veritatem eius gelat quod predicant vobis. v. Qui autem confidit in vobis. asserto quod sine circumcisione saluari non potest. r. Portabit iudicium suum. i.e. penitentiā sibi debita. Cessationē autem circumcisionis ostendit per debitum factum suum: erat enim natōe in deo: et per omnes circumcisiones: propter hoc non est credibile quod veller odiū iudeorum et persecutōnē ab eis sustinere: et quod predicabat cessationē circumcisionis: nisi ita esset in veritate. et hoc est quod dicit:

* Ego autem

Ex quo arbitramur est de alio quodam dicit qd vel tu apostoli fuerat: vel iudea venerat: vel ex phariseis crediderat: vel aliquis magnus sic apud galathas estimatus ut portet iudicium ecclesie perturbate.

a. Ego autem imponebam ei a pseudo quod alibi circumcisio predicaret

b. Non erat enim facile suam suam aperire vellere.

b. Quid adhuc pse. te.

Persecutiones enim treberrimas sustinuit a iudeis: eo quod doceret credentes de iudeis non debere circumcidiri.

c. Scandalum crucis.

a. Aug. Scandalum erat iudeis predicatione crucis: quod sabbatum et circumcisio euacuabat.

b. Si vero admitteret circumcisio non esset eis scandalum et pacifici essent.

d. Utinam et abscondit. Ipsi vos conturbatis

b. Vt in aliis nihil pertinet: non solus circumcisus est absconditus: vt nullus oino generandi potentiabit: et merito huius optime nos vos redigimus in servitute legis:

a. Vos enim vocati estis a deo in liberum.

e. Abscondit. Elegati ambiguo bonum optat: sicut enim spadones propter r. c.

f. Ne lib. in occa. Sensus est. Lanete ne

audito nole libertatis ipius vobis pecuniam esse arbitremini.

g. Sed propter charitatem spus. Aug. Non pro affectu carnis

charitas habenda est: sed pro spiritu.

b. Omnis lex. Aug. Haec illa quod ad

nos mores pertinet et illa quod in sacramentis

sunt: cum beneficiis liberis intelliguntur: ne carnali

ter obseruantur a servis: ad charitatem refe-

rank necessitate est.

i. Diliges proximum. Aug. Hoc scriptum est in Leuitico: quo re-

cte dicit impleri legi uniternam: cu tu duo

sunt precepta charitatis in quodam tanta lex per-

det et prophetas: quod dilectione dei in dilectione

proximi continet. id est in precepto perfectio sa-

lentis est: quod sine primo non obligat deum:

qui est non diligit: primo non obligat deum:

qui est non diligit qui potest diligere: Quia

deum quod non diligit qui potest diligere: Quia

deum qui potest diligere qui non diligit deum:

Gratia. Sub lege est: q̄ timore nō amore abstinet a malo rens in voluntate. Idem in eodē. Sub lege: q̄ timore ientit nō amorem. Aug. Nec omnia nō ad voluntatem carnis sed virtus sunt animi. Credere etiā oīa mala accidere anime ex carne error est:

Dicitur. q. 4. c.
in co.

The p̄tē. c.
nē significavit
qui viuēdo s̄m
se in hec cadit.

Ron enī habēdo
earne sed vi
uendo s̄m se. i.

Fīm boiem fact
est homo simili
lis diabolo: q̄
et ille s̄m se v
uere voluit: q̄n
ī veritate nō ste

T21. d. c.
deniq. 6. q
2. c. illi qui
De reliqui.

Et. 1.
locus est: vt nō
sit in supplicio
q̄ nō erit in re
gno. b Cha
ritas. Caput p
misit. vñ mēbra
sequunt. Mon
bene gaudent: q̄
nō diligat bonū
vnde gaudet. Mō
habet pacē
veram cū aliq;
nisi cū diligat.

Mon est longa
nimis p̄seuerā
ter expectādo:
nisi feruēat dilig
endo. Mon ē
benignus: nisi
diligat cui op̄i
tulatur. Mō est
bonus nisi dilig
endo. Mō fide
lis salubriter n̄
si ea fide que p
dilectione ope
rat. Mon ē mā
suetus qui dile
ctione nō mode
rat. Mō cōtinet
se q̄s ab eo vnde turpā: nisi diligat vñ
bonitatem. Merita q̄ charitatē sic lepe cō
mēdat: quasi sola sit p̄cipiēda q̄ non p̄t
haberi sine ceteris q̄b̄ hō effici bon̄.

C Handū. Puritas cōscientiae. Unde:

Mō est imph̄s gaudere dicit dominus.

D Qui autē. Quasi cōtra malos poss
ta est lex. Bonis autē posita est crux. Q̄d
ita ait: Qui autē tē. e Carnē suā cru
x. Aug. in sermone de quadrage. Con
gruit enī nōlre devotioni: vt qui domi
ni crucifixi passionē celebram̄ reprimen
darū carnaliū voluntati crucē nobis fa
elamus. In hac quidē cruce semp in hac
vita debet p̄dere christian̄: vt sit fixus
clavis et p̄ceptis iusticie: vt xp̄s in cruce
clavis confixus fuit. f Si sp̄u vi. Q̄d
cōiter. S. dixit: ad istos quibus scribit re
torque. et se elis cōnumerat: p̄b ostēdēs
q̄ se non

a Manifesta sūt. H̄ec est secūda ps inclētalis. In qua distinguit opa carnis et sp̄us: eo q̄ fecerat inētionē de virtoq. Et diuidit in duas. q̄ primo ponit de distincio. scđo apli monitio. ibi: Q̄ut autē sūt xp̄i. Prima in duas. q̄ primo distin
guit opa carnis. scđo sp̄us. ibi: Fructū aut. Circa primū sciēdū et opa carnis dicis
tur illa ad q̄ caro inclinat: et hec sūt p̄prie opa luxurie et gule. primo q̄ distinguit
opa luxurie. scđo gule. ibi: Ebrietates. In operibus vero

luxurie. primo ponit q̄ p̄prie p̄tinēt ad luxuriam. d. Manif

sta autē sunt opa carnis: q̄ sunt sensibilia. b Que sunt for

niciatio. q̄tū ad cōcubitū soluti cū soluta. c Immūndicia

q̄tū ad vitū cōtra naturā. d Impudicitia. q̄tū ad exte

riorē in honestatē in aspectu: gressu: tactu: et huius q̄, p̄cedit

ex impudicitia cordis. e Luxuria. nomē est general ad

oīa q̄ p̄tinēt ad hoc vitū: et sic oīa alia q̄ nō sūt annumerata. q̄ hoc includunt. f Idoloy. H̄ic secundo ponit alia q̄

sequi solent ad luxuriam. g Idoloy seruitus: vt ptz de salo

mone. iij. Reg. xij. qui ex ardore libidinis cū mulierib⁹ alie

nigens motus fuit ad sequendū deos eārū. h Beneficia

i. sortilegia que rōne libidinis solent fieri: in hac significa

tione dicit Ps. lvij. Beneficii incantatis sapienter.

b Inimicitie. latentes in animo: sicut. iij. Reg. xij. absalō

cōcepit odīū cōtra ammon: eo q̄ sororē suā violauerat.

d Lōtētiones. verbis clamorosis. k Emulations. l ver

bis pungitinis. m Bre. in vindicādi actu. n Dīsensio

nē. quādo incipiūt fieri pres. o Secte. quādo sūt firma

tē. o Inuidie. in animo. p Homicidia. in facto. hec alit

oīa frequēter sequunt ad luxuriam: vt ptz. et possent ponit ex

empla de oībus: sed ppter p̄litatē omīto. q Ebrieta

tes. q̄ ponūt opa carnis quātū ad vitū gule. cū d: Ebri

etas: in quo nota exēssus et queētū inordinatū circa

potū. dicit enī ebrietas a bīa q̄ est mēsura: quasi extra mē

sura rōnis. r Comētationes. in quo nota oīs inordina

tio circa cibū. s Et his similia. ad q̄ caro est prona: sicut

nīmīa molilitē lectorū balneoꝝ et hīmōt. t Que p̄dico

vobis. anteē veniat dei iudicū: q̄ tūc penitēre si poterit.

v Quoniam qui talia agūt regnum dei nō cōsequēt. et hoc

excludit erroz dīctū et dānāti saluabūt post magna cur

ricula temporū. r Fructus. H̄ic cōsequēter enumerantur

opa sp̄us: q̄ dicunt fructus: ad similitudinē fruct⁹ materia

lis: q̄ p̄cedit de arboze et p̄cipit cū quādā suauitate: sic ista

a spiritus sancto. p̄cedit et mētē delectant: quoī distincio

q̄m̄ q̄ mens hoīs p̄ p̄cessum sp̄issanci in nobis: be

ne disponit in se: et ad id q̄d est luxura: et ad id q̄d est intra

se. in se vero bene disponit q̄m̄ bene se habet in bonis et ma

lis. prima vero dispositio et ad bonū est p̄ amore: qui ē p̄m

ma affectio et radix aliarū affectionū: ppter q̄ inter fruct⁹

sp̄us primo ponit et Charitas. Roma. v. Charitas de

dīffusa est in cordib⁹ nostris p̄ spiritū sanctū qui datas est

nō nobis. ad quā sequit: z Gaudiū. q̄d est fructus secūdūs.

omnis enī amās gaudet ex p̄ficiā amati quā facit charitas

j. Job. liij. Qui manet in charitate in deo manet. p̄fectio ve

ro gaudi est a Ps. xij. q̄tū ad duo. primo quātū ad que

tem ab exteriorib⁹ cōturbationib⁹: alias nō esset gaudi p̄

fēctum. scđo quātū ad sedationē desideriū interioris. nō enī

p̄fecte gaudet quis de aliquo cui nō sufficit illud: hec autem

duo importat p̄x. ideo ipsa ponit tertius fructus. In ma

lis autē bene disponit mens. primo quādo nō p̄turbat ex im

minentia malorū: q̄d p̄tinēt ad patientiā. scđo ve nō p̄turge

tur ex dislacie ne honorū: quod p̄tinēt ad longanimitatem

nā carere bono habet rōnē mali. v. Ethicor. Ad illud autē

q̄d est luxura: s. ad. primo quādē p̄ volunt

te benefaciēdē: q̄d facit bonitas. scđo p̄ beneficēte executionē: q̄d facit

b Benignitas. vnde dicunt benigni quo s̄ bon⁹ ignis amoris feruere facit ad

benificiēdē. p̄ primis. tertio p̄ hoc q̄ equanimiter tolerat̄ māla ab eis illata: q̄d

facit: c Mālūtudo: que cohibet irām. quarto p̄ hoc q̄ nō inferit nocimētūm

p̄ primo p̄ fraudē vel odīū: q̄d facit d Fides. si p̄ fidelitē sumit. si vero sumi

tur pro fide qua credit in deū: sic per eā bene disponit mens ad id quod est supra

se subiēciendo deo suū intellectū. Ad illud vero quod est infra se bene disponit

mēs hominis. primo quidē in actionib⁹ q̄ modestiā: que ē dictis et faciis debitis

modū obseruat̄. secūdū in interiorib⁹ cōcupiscēt. s: p̄ cōtinētā et castitati: dī

uersum mode tē: q̄ cōtinēt p̄cēt cōcupiscentias fortes: sed nō vincit. castus vero

et vincitur nec patitur: et sic habent̄. xij. fructus spiritus: qui signant̄ Apo. viii.

Ex vīras parte huminis lignū vīte afferens fructus duodecim. e Qui autē.

H̄ic cōsequēter ponit apostoli monitio duplex. secunda ponit in principio sequē

tis ea. prima vero est ad carnis opera reprimenda: et opera spiritus p̄fēquēdā v.

Qui autē sunt christi. i. imitatores eius: f Carnē suā crucifixerūt cum viis et

cōcupiscentiis: ita q̄ cōcupiscentie et virtus carnis mortua sūt in eis.

g Si spiritu viuimus. hic accipit̄ si pro quia; quia spiritus est qui viuifica et caro

autem non prodest quicq̄d Job. vj.

Glo.ordi. Ad Galathas La.

Ge nō dicere eis qd ipse nō velit seruare. Quasi: Nō dico vobis qd ipse nō
lum. a Inanis glorie. Que est velle vincere vbi pmiū nō est.
b Inuidētes. Scindū: qr cū p omne vitū antiqui hostis virtus hūa/
no cordi infundat: in celo inuidie tota sua viscera serpēs cōcurit: t ī hac
imprimenda malitia quasi postem mouit: celus iste modū nō habet pma
nes iugiter sine fine: cū alia scelerā finiant. Quā
tōg ille cui inuidie successu meliore pfecterit tan
to inuidus in malus incēdiū luors ignibz inar
deſicit. Hinc vultus minax: torus aspectus: palor
in facie: tremor in labijs: stridor in dēbito: verba
rabida: et effrenata cōuitia: t manū ad violentias
pmpa: ei si gladio interim vacua: odio tī furia
te mentis est armata.

La. VI

Hatres t si poccu. Hactenus toti ecclēsie
improbado legē: t cōmēdādo gratiā: mo
do ad platos qualiter tractent subditos
sc̄ leniter: qr frates t si superiores. d In ali
quo delicto. Aug⁹. Delictū est declinare a bono.
Peccatū est facere malū. Nel delictū qd igno
rater sit. Peccatū qd a sciēte. Tñ indifferēter po
nunt. Preoccupatio est dū vel ad horā nō videt
qd faciēdū sit: vel qui viderit vincit ut malū fiat
cū latet veritas: vel cōpellit infirmitas. e Leni
tatis. Ne si aliter feceritis nō patiat se argui: sed
defenderet se incipiat ne turpis videat. f Consi
derans teip̄sū tē. Aug⁹. Nihil ad mīscđam sic i
clinar: qd ppr̄i periculi cogitatio. g Et sic ad
imple. le Aug⁹. Id est charitatē. Ex charitate emi
xps peccata nostra tulit: qr pccpit: vt nos in
vile dīligam⁹. h Nihil cōpatione spūalis: qui
totū dat gratie. i Seip̄sū seducit. Nō enī sedu
cit laudatores ei⁹. hz ipse pot⁹ qr cū ipse sit p̄f
tioz hz illū: mauct se in illis querere hz in sc̄pso.
l Probet. Diligēter inspiciat. k Opus suū. nō
peccatū alter⁹: vt pharise⁹ qd dixit: Nō sum sicut
ceteri hoīm: qd nō re hz fallaciter iustus. n In
semetipso. id est intus in cōsciētia sua pura.
o Gloriā habebit. id est gloriabit t gaudebit.

p Et nō in altero. id est in alter⁹ laudat. s cū al
ter eū laudat. Qui enī cōsciam boni opis hz: nō
debet de hoc apud alīū glari: t laude suā foras
funderet: hz in semetipso humiliter glari. Nel ita.
m Et sic. i. si actus suos cōsideret sciēs nemine de
bere gloriari se habere mīdū cor. In semetipso tē.
Et in semetipso. Aug⁹. Amb. Id est si actus
nostros cōsiderem⁹: nulli nos anteponimus: nec
quēdū ludicram⁹. Vere iust⁹ alter⁹ sibi pponit: qr
plus sua mala seit hz alter⁹: quoū cognitio sibi
gloria est. Haudet enī dū cognoscit morbum suū:
quē sanare desiderat. q Unusqz ei onus suū.
Nō inquinat quis alieno peccato. r Onus.
Aug⁹. Aliis sunt opa participāde infirmitatē q
quibus. s Alter⁹ onera portate. Aliis red
dende deo rōnis de qbus hic. Cōtra eos qd putat
hoīm alienis inquinari peccatis dicit: Unusqz
q o. p. Contra negligētes qd nullū curāt corrigē
ressecuti qd alienis nō cōtaminent peccatis dicit:
Inuicē onera portate. Onera infirmitatē inuicē
portam⁹: dū lenitate irā alter⁹ sustinet⁹: t dū ei
qd lesit si petit indulgem⁹. Hiero. Nel p onus in
telligis bonū t malū opus. In scripturis enī on⁹
t in bonā t in malā partē accipit. Et sic Unus
quisqz bonus vel malus. Portabit onus suū. i.
mercedē operū suorū referet. s Cōmunicet. Al
bona sua faciat ei cōia: t ne excusat: qr de⁹ nō pōt
falli. Hiero. Asitatu enī pceptū est: vt p̄dicatoř
verbi dei p̄beat necessaria ille cui predicat. Que
boni appellatione recte signauit. Sicut t dñs in

Dat. 7.

b enāglio cū discipulis loquēs ait: Cū mali sitis nostris bona dare fil. ve.
puides aut̄ quod dā obtēdere paup̄tatē: t p̄ceptuz velle eludere addidit:
t Molite er. dē nō irri. Q. nemo se vane exciser: qr de⁹ nō pōt fallit. Scit
enī corda vra nō ignorat facultates. Excusatio veri sitis hoīm pōt pla
care: deū nō pōt fallere. Cōicet. Hoc ad subditos: plati ita. Is aut̄ q ca
thetiçat. i. instruit: t si solo xbo: nō exēplo: cōicet ei in oībus bonis q ille
dicet. i. cōem se ei exhibeat recipiendo t ope ip̄lēdo. Et ne q̄s dicat: non de
beo agerent⁹ quod in illo video. Subdit: Molite errare tē. qr error ē.
Amb. Et si inde apud hoīes vos excusat: de⁹ nō pōt falli: vere nō fallit:
qr reddet p̄ meritis. Et hoc est: Que ei seminauerit homo hēc t

¶ Qui

VI

Aico.de lyra

Spiritu t ambulem⁹: sequēdo instinctū spūs
sancti in operibus nostris: vel dictamen recte rō
nis: qr etiā dicis spiritus: t qr bonū opus frequē
ter est occasio vane glorie. tō subdit. b Mon ef
ficiamur inanis glorie cupidi. qd est principiū alio
rū malorū. ideo subdit:

c Inuicē puocates. ver
bis iniuriosis. d Inu
cē inuidē. de bonis p̄ximo
rū dolentes.

In ca. v. vbi dī in po
stil. Quorū distinctio ac
cipit fm q̄ mens hoīs p
pcessu spūsāci disponit.

Additio.

distin
ctio notabilis de fructib⁹
spūsāci sumif a prima
sc̄de. q. lxx. ar. iiii. i. corpe
q̄stionis: vbi oīa q̄ hic po
nū de xbo ad xbu cōti
nen⁹ t qdā alia ad b̄ p̄ti
netia vide. ibi. La. VI

E Batres si poccu
pat. Hic q̄r po
nik apli sc̄da mont

tio: qr inducit galathas
ad mutuā suppōrationē
t p̄io i malo culpe nō ip
sū fouēdo: hz leniter corr
plēdo d. f Si p̄. fu. b̄.
p aliquā passionē insurge
tē vel ignorantiā. g In

aliq de. ex eis p̄petrato.
h Aos q̄ spi. estis. i. p̄fe
ctioes sc̄ia t vita. i In

struite b̄mōl. ad bonū
reducite. k Spū le. pec
cates enī ex certa malicia
sūt magi acriter corripie
di. l Cōsiderās tēp̄m.
m Apriā fragilitatē.

n Me t tu tenter. t sic
ex passiōe labar: t p̄ q̄s
indigeas māsuetudie cor
rectiois. sc̄do inducit ad
supporationē mali pene

d. n Alter al. one. por.
i. infirmitates mutuas t
labores mutuo subueniē
do. o Et sic adimple. le.

xpi. q̄ ē lex charitatē: t ad
p̄dicta inducit rōnēd.

p Hā si q̄s exist̄. se aliqd
esse. i. magnū qd sentiē
dese. q Cū nibil sit. q̄ se.
sez nisi vanitas t p̄tēm.

r Ipse se seducit. qr in B
in cōceptū fratris t alia
p̄tē cadit. tō subdit:

s Opus sui. p̄bet vnu
qz. i. diligēter examet.

t Et sic in semet. tm glo
babebit. s. i. testimonio p
rie cōsciētē. v Et nō i
altero. i. in falsa laude al
ter⁹ cui nō ē credēdū.

x Unusqz enī on⁹ suū
portabit. i. penā debitā p̄ petis. p̄p̄tis. ppter qd
subdit: y Cōicet aut̄ is q̄ cathetiçat verbo. i. in
struit verbo doctoris. z Et q̄ se cathetiçat i oī
bus bonis: qr nō debet ei cōicare in mal. Matth.
xxiiij. Quęcūz dicunt facite opa. aut̄ illoz nolite
facere. a Molite errare. credēdo q̄ posic̄t cons
formari eis in malis liceit: sicut dicit alīū: quare
nō faciā h̄ ex q̄ sacerdos me⁹ facit. b Deus nō
irri. i. talib⁹ nō decipit. c Que enī se. bō hec ee
metet. i. mercedē recipiet fm opa sua.

n 4 * Quonia

Glo.ordi. Ad Galathas La.

VI Nico.de lyra

Ga Qui seminat in carne, addit sua. Cū vero dicitur In spū. Hō addit: suo. Quia semē carnale ex hoie est. Semē vero spūale ex spū. u del est. Missis hō hic in fine pmitif. Ideoq; in seminādo pseuerātia opus est. b In carne in spū. Amb. Hō ex spiritu cōstar t̄ carne: Ideo de vtrōq; semiat. Porro hō etiaz christian⁹ ad cōpationē spiritu sancti caro est. c Qui aut se in spū. Hiero. Aug⁹. id est: q̄ spi ritu dat assenū ex fide cū charitate seruēdō iusticie t̄ le gē spūaliter intelligēdō. d Hō deficiam⁹. Si hō no im posuerit finē operi: nec d̄e iponē remunerationi. Quā tū seminārīm⁹: i opibus: tñ metem⁹ in fructib⁹. Et q̄ tū auditas inq̄rētis se dilatauerit: tantū se aperiet ad p̄ miū man⁹ retribuētis: qr sic recipiet quisq; quō facit: qr q̄ fortis erit ad seminādū fortis erit ad metēdū. e Tēpore suo. Hō statim d̄e facit quicqd ad salutē oretur: nec tō negat: qr differt: s̄ tpe suo. i cōgruo prester. f Dū tēpus habem⁹. Tēpus seminādū est p̄ sens vita q̄ currim⁹. In hac licet nobis qd volūm⁹ seminare. Cū vero trāstert: t̄ps opandi auferit. **A**n: Opamini dū dies ē veniet nox qn̄ iā null⁹ poterit opari. g Ad oēs. Amb. Hiero. Hibis ipēdēda ē misēda. In q̄ pponēdā sūt iusti q̄ sūt ex fide. Q̄ oibis etiā inimicis nr̄is q̄ scelerati sūt p sequētēs ecclēsiā. testis ē dñs: Bñfacite his q̄ odetis vos. **L**uc.6.5. Diligite inimicos vros: qr t̄ ipsi hoies: qbus i hoc dñs pluit t̄ solē dat. Aug⁹. Dicit t̄ scriptura: Da misēdāz t̄ ne suscipias peccatorē: et ip̄hs t̄ petōribus redde vindictā: Bñ fac humili: ne dederis impio: qr altissim⁹ odio habet petōres t̄ imp̄is reddet vindictā. **O**d̄ est: He cui q̄ ideo hō facias qr peccator est: s̄ q̄ hō: vt nō sis ad v̄ dicandū remissus: nec ad subueniendū inhuman⁹. **O**di as in illo qd̄ de⁹ odit. i. qd̄ malū est: t̄ corripe t̄ psequere vt pimas: t̄ cōserua qd̄ hō est. Et non suscipias vt velis saluū in eo q̄ malus est: t̄ ne dederis p̄ hoc qd̄ malus ē: sed q̄ hō: vt nulli ho claudat misēdā: nulli petō relaxetur impunitas: psequamur q̄ i malis: p̄ priā inq̄tare: mīsericordiam in eisdē cōm̄ cōdictionē. Ad oēs. Aug⁹. Hibis enī pari dilectione vita eterna optāda est: t̄ si nō omnibus eadē possunt exhiberi dilectiōis officia q̄ fratrib⁹ sunt marītē exhibēda. Amb. Hiero. Quia faciliores t̄ p̄p̄lōres i bono circa fratres esse debem⁹: qr sum⁹ inuicemēbra. Si enī in cūctos liberalitat̄s frenā laixā: maxi me in domesticos fidei. i. christians qui habet eundem patrē: cōsiderēq; magistrī appellatione censem⁹. Hibis ergo impendēda est misericordia in quo pponēdā sūt iusti: qui sunt ex fide. Aug⁹. de doctrina xp̄i. Omnis peccator inq̄tū peccator est: nō est diligēdū. Et ois homo inq̄tū homo est diligendus est: ppter dñs: deus hō ppter selpsum. Et si d̄e⁹ ppter se omni hoile amplius diligendus est. Amplius quisq; dñs d̄ebet diligere q̄ seipsum. Itē ampli⁹ ali⁹ hō diligēdū est q̄ corpus nostrū: qr ppter dñs oia ista diligēda sunt: t̄ potest nobiscū alii homo deo grātia: qd̄ nō potest corpus. Omnes aut hoies equē diligendi sunt. Sed cū oibis pdesse nō possit: his potissimum cōsulendū est: q̄ p locoū t̄ tempox vel quarū libet rēri oportunitatib⁹ cōstrictius tibi iungunt.

D b Vide aūt. Aug⁹. Postq; ad moralia opera exhortans est: credit ad illud vnde plus agebat. **N**ec legales obseruatōes tenēant. Hiero. Me quis autē sub noī ei⁹ fallat incātōs canet finē epistole man⁹ sue annotationē cōplens. Ab hoc enī loco manu sua v̄sq; ad finē scripsit. i Hi cogunt. Ambro. Iste erant pseude: qui sic christum p̄dicabant vt t̄ legem seruādam docerent. Crucem p̄dicabant: vt a fideliib⁹ questum habeant. legem: vt iudeis placeant. k At crucis christi persecutionem. Hiero. Fore hoc ideo dicit: quia romani imperatores Laius Cesar t̄ Octavianus t̄ augustus leges, p̄mulgauerunt: vt iudei vbiq; essent, p̄prio ritu viuerent t̄ patrijs cerimonijs deferuerint. Quicunq; enī circūcisus erat: licet in christum crederet: quasi iudicētus habebat in gentibus. Qui vero incircūcisus se nō esse iudeū p̄putio p̄ferbat: p̄secutionib⁹ tā gentilium q̄ iudeoꝝ siebat obnoxius. Has igitur p̄secutiones qui galathas deprauauerat: declinare cupientes: circūcisionem pro defensōne discipulis p̄suadebant. Hā nec iudei p̄sequi eos poterant: nec gentiles quos videbant t̄ p̄selytos circūcidere: t̄ iplos legalia seruare.

l Abst gloriarī nisi in cruce. Aug⁹. Ideo crux in fronte credentium vbi est sedes verecundie figitur: vt de nomine eius fides nō erubescat: t̄ magis dei gloria q̄ hominū diligat. Signū veteris testamenti circūcisio in latenti carne. Signum noui crucis in libera fronte ibi enim occultatio hic reuelatio est. Illud sub velamine: hoc est in facie. Crucem autem vt in ea gloriemur dominus suo gestans humero pro virga regni nobis commendauit. Hoc ergo opprobrium et deformitatem christi non erubescamus sed veneremur. Non est ei magnū in sapientia dei vel maiestate vel potestate gloriarī: sed in cruce; vnde impius insultat: t̄ irridet p̄boslophus.

¶ Mibi

a Qm̄ q̄ se, i car. sua. sequēdō impetus carnis. b De carne t̄ metet corruptiōnē. s. culpe t̄ gehēne. c Qui autē semi nat spū. sequēdō instinctū illū. d De spū metet vitā eternā. i. Xunte spūsancē eū mouētis conse queit vitā beatā. ppter qd̄ subdit e Bonū aut fa ciētēs nō deficiām⁹. cessando ab i choato bono.

f Tēpore ei suo metem⁹ nō defici entes: qr merces illa erit eterna: et sic cōcludit. g Ergo dū tēp⁹ babem⁹. s. metēdī qd̄ ē breue:

h Operemur bo nū ad oēs. genera liter: i Marime autē ad domesticos fidel: qr sic est charitas ordīata. k Vide. Hec est vltima ps huīs eple: q̄ est p̄cedētiū cōfirmatio: vt enī galathe certi estēt q̄ p̄sens ep̄stola esset pauli: scriptis hanc vltimā partem manu p̄pria. ideo dicit:

l Elidete. i. atten dite. l Qualib⁹ litteris scripsi vobis manu mea. p̄pria. q. d. q cōsiderationē lit terari potestis b ppenderē: quia co gnoscēbāt manu suā. Et qm̄ inten sōtio eius in hac ep̄stola erat reproba re obseruationē legaliū: vt p̄t ex p̄cedētibus. ideo reuerterit ad impro bandū legaliū ob seruantā. d.

m Quicunq; enī volūt placere i carne hi co gunt vos circūcidī: tñm vt crucis p̄ cruce infert. s̄ ab infidelib⁹ iudeis. christi p̄secutionē non patiātur. a ideo tm nō p̄ lege placent: vel nō amore legis hoc faciunt.

n Mēs ei q̄ circūcidunt legē custodiunt: sed volūt vos circūcidī: vt a s̄ de carnali circūcisione in qua dolor evobis dolore vro. b apud iudeos: eo q̄ tā multos p̄selytos faciāt. illi in carne gloriantur.

o in carne vestra gloriantur. M̄hi v a vnde mundi philosophus erudit: ibi aplūs thesaurum repperit.

p autem absit gloriarī nisi in crū. obseruatōis: q̄ dicūt iusticie carnis. Deb. ix. o Hi cogūt vos circūcidī. i. ad hoc vos inducunt. p Tñm. supple hoc faciunt. q At crucis xp̄i p̄secutionē non patiāt. s. a iudeis p̄sequētib⁹ me t̄ alios p̄dicantes euacuationē circūcisionis p̄ crucem christi. fali nāq; apostoli querentes apud christians questuz t̄ apud iudeos quietem: p̄dicabant simul legalia cū euāgelio esse necessaria ad salutē.

r Neq; enī qui circūcidunt. i. falsi apostoli. s Legem custodiunt. qr in multis transgrediebāt. t Sed volūt vos circūcidī vt in carne vestra gloriantur. i. de vestra circūcisione carnali se lactando q̄ multos p̄selytos legis fecerit: quā glo riā tanq; malam excludit a se apostolus dicens: v M̄hi autem absit glo riari nisi in cruce domini: id est in fide t̄ p̄dicatione christi crucifi. p̄

¶ Per quē

